

Institut for Sociologi og Socialt
Arbejde Kandidat i Socialt Arbejde
Aalborg Universitet, København

Aflevering: den 1. juni 2022
Vejleder: Pernille Wisti
Specialet samlede antal anslag (inkl.
mellemlinjer): 167.226

*Danske frontmedarbejders sociale praksis
med mennesker med seksuelle tanker om
børn. Et kvalitativt speciale om
frontmedarbejdernes egne fortællinger,
oplevelser og erfaringer.*

*Danish frontline employees' social practice
with people who have sexual thoughts about
children. A qualitative thesis about frontline
employee's own telling's and experiences.*

Specialet er udarbejdet af:
Louise Holst Schmalfeldt.
Studie nummer: 20201471

Forord

Specialet har været en rejse uden destination i frontmedarbejderens sociale praksis, med mennesker med seksuelle tanker om børn. Rejsen har givet mig mange frustrationer men særdeles mange spændende samtaler og refleksioner, som danner grundlaget for udarbejdelsen af det færdige speciale. Inden rejsen slutter vil jeg vil gerne tage muligheden for at rette en stor tak til min vejleder Pernille Wisti for en konstruktiv og motiverende vejledning, gennem hele processen. Samt en tak for din venlige og professionelle tilgang, som jeg er meget inspireret af. Dertil vil jeg gerne takke de modige frontmedarbejdere, som var villige til at deltage i specialet. Tak til Red Barnet for et spændende og lærerigt samarbejde. Sidst og ikke mindst tak til venner og familie for opbakningen og støtten under specialerejsen.

Abstract

In this master thesis, I have examined how the frontline employees' social practice in Denmark, is characterized by working with people with sexual thoughts about children. Frontline employee is a term that covers all employees, there are working directly with people, with sexual thoughts about children. The term `sexual thoughts about children´ covers all people who have a sexual attraction toward children, this includes sexual offenders, people diagnosed with pedophilia, and people, who have thoughts but have never acted on them.

This master thesis is a qualitative study and will include interviews with frontline employees and their perspectives to clarify how they work and what affects their social practice. The perspective of the frontline employees is a central part of the reason for this thesis and therefore also in the creation and approach, to making this possible. The focus might not appear as a social problem, but it becomes a problem in the lack of knowledge and awareness of the field. And because of this people are living with sexual thoughts about children, in shame, and without seeking help. Frontline employees are meeting people without labeling them after Howard Becker's theory. Labeling is a theory about how society can label individuals as outsiders, and how this affects how they see themselves. People with sexual thoughts about children are a very stigmatized group and there is a society-organized approach to this subject, that is full of hatred, and contempt, and that it is not something to talk about. The labeling of people with sexual thoughts about children can appear arbitrarily because it is often something social groups or society attributes to the person. This makes the frontline employees' work even more difficult because they must normalize talking about thoughts and working on them and thereby increasing the possibility of living a normal human life, with their thoughts being made possible. The master thesis has a social constructivist approach to the field and through the analysis, which is inspired by Berger and Luckmann. My theory for the analysis is inspired by the informants' stories, and therefore Michel Foucault's theory about the history of sexuality and discourse is included.

I found that the social practice of the frontline employees is affected by the political discourse that is present, which means that the way `sexual thoughts about children´ is spoken about in the public and in Danish society. Furthermore, I found that the frontline employees are lacking education, knowledge, and skills to talk with people, with sexual thoughts about children.

The thesis gives cause to discuss the lack of knowledge in this field and of the frontline employees' social work and the effects thereafter. The thesis should be considered as a part of already existing knowledge, and therefore could be understood as a need for more research and production, in the social work with people who has sexual thoughts about children. It would be preferable to do so from a focal point of the frontline employees' perspective.

Indholdsfortegnelse

FORORD	2
ABSTRACT	3
INDLEDNING	7
PROBLEMFELT	8
HISTORISK OVERBLIK I DANSK KONTEKSTS	8
MENNESKER MED SEKSUELLE TANKER OM BØRN SOM ET SOCIALT PROBLEM	11
PROBLEMFORMULERING OG DERTILHØRENDE UNDERSØGELSESPØRGSMAÅL	12
<i>Begrebsafklaring</i>	13
MEDIERS BEHANDLING AF PROBLEMFELTET.....	14
METODISK TILGANG/METODE AFSNIT	16
VIDENSKABSTEORI.....	17
FORSKNINGSMETODE	18
<i>Adgang til informanter</i>	20
<i>Dataindsamling</i>	21
<i>Behandling af data</i>	22
<i>Transskribering</i>	22
<i>Kodning</i>	23
<i>Dataopbevaring</i>	24
UDVÆLGELSE AF INFORMANTER.....	24
<i>Undersøgelsesdeltagere</i>	25
<i>Anonymisering</i>	25
ANALYSESTRATEGI	26
KVALITETSKRITERIER.....	27
LITTERATURGENNEMGANG.....	29
<i>Eksisterende empiri og viden om feltet</i>	32
TEORETISK REFERENCERAMME	34
TEORI 1 - BECKERS TEORI OM OUTSIDERE	34
TEORI 2 - FOUCAULT OM DISKURS OG SEKSUALITETENS HISTORIE	36
<i>Teoretisk kombination</i>	37
ANALYSE STRUKTUR	37
ANALYSE	38
FØRSTE ANALYSEDEL - FRONTMEDARBEJDERNES ARBEJDE OG SOCIALE PRAKSIS	38
<i>Frontmedarbejdernes personlige holdningers rolle</i>	48
ANDEN ANALYSEDEL - DEN SOCIALE KONTEKSTS BETYDNING FOR INTERAKTIONEN	51
<i>Er pædofili en seksualitet?</i>	52
<i>Det dobbelte tabu</i>	56
TREDJE ANALYSEDEL - ANALYTISK DISKUSSION OM KONTEKSTUALISERING AF DEN DANSKE PRAKSIS.....	59
DISKUSSION	65
KRITIK AF METODE	66
BEGREBSUDVIKLING:.....	67
KONKLUSION	68

REFERENCELISTE.....	71
BILAGSOVERSIGT.....	75
INTERVIEWGUIDE.....	75
INFORMATIONSBREV	75
SAMARBEJDSKONTRAKT	75

Indledning

Specialet undersøger frontmedarbejdernes arbejde med mennesker med seksuelle tanker om børn, og hvordan den sociale kontekst har en betydning for deres arbejde. Afsættet for dette speciale er min undren over hvor begrænset, tilgængelig viden, der findes om mennesker med seksuelle tanker om børn og det praktiske arbejde med denne målgruppe. Dette er både i en dansk kontekst, men særligt også i konteksten af det sociale arbejde.

I Danmark er der flere organisationer som beskæftiger sig med mennesker med seksuelle tanker om børn, både forebyggende og efter en dom for evt. seksualforbrydelse. Mange aspekter påvirker, hvordan denne målgruppe mødes og behandles. Jeg stiftede først bekendtskab med mennesker med seksuelle tanker om børn, under min bachelor uddannelse til sygeplejerske og på en retspsykiatrisk afdeling. Efter dette blev min interesse for feltet øget, særligt under Kandidat i Socialt Arbejdes tredje semester valgfag, hvor jeg for alvor blev opmærksom på den berøringsangst og de videns huller, der er inden for emnet pædofili (Schmalfeldt 2021, s. 14-15). I forbindelse med dette har jeg undret mig over, hvordan der arbejdes med mennesker som har seksuelle tanker om børn, i den danske velfærdsstat. Dette har gjort mig særdeles nysgerrig på, hvordan det sociale arbejde historisk har været inden for dette felt, og hvilke tiltag der arbejdes med i frontmedarbejderes praksis.

Specialet vil være inspireret af et videnskabeligt ståsted i socialkonstruktivismen og Berger og Luckmann. Hvilket vil blive præsenteret og konkretiseret senere i specialet under afsnittet om videnskabsteori. Det teoretiske afsæt vil være i Howard Beckers outsider teori (herefter omtalt om Becker) og Michel Foucaults (herefter omtales om Foucault) tænkning om seksualitet i en historisk kontekst, hvilket vil blive inddraget i et samspil med informanternes fortællinger. Det er herigennem det empiriske data, at jeg har valgt at undersøge, hvordan den sociale praksis får betydning for relationen mellem frontmedarbejderne og mennesker med seksuelle tanker om børn, da det er i interaktionen i kontakten, at den sociale praksis bliver synlige i dens situationsspecifikke måder.

Jeg er på baggrund af dette interesseret i at undersøge, hvordan det sociale arbejde kan bidrage til, at mindske de forhold, der kan være ved at arbejde med mennesker med seksuelle tanker om børn, i både det forebyggende og det forandringsorienteret arbejde. Dette vil blive undersøgt ved at udfører interviews med frontmedarbejdere, som i deres arbejde møder denne målgruppe. Der vil ikke blive skelnet mellem, hvor det specifikke arbejde udføres da projektets erkendelsesinteresse er frontmedarbejdernes personlige fortællinger om deres arbejde og tilgange. Samt, at formålet med erkendelsesinteressen er et frigørende aspekt, hvor

viden skabes af en interesse for at befri mennesker, for de forestillinger, der er samfundsskabt og som fastholder mennesker. Dette bliver omtalt som den emancipatoriske erkendelsesinteresse (Systime. 2022).

Gennem specialeprocessen har jeg haft et vejlednings samarbejde med Red Barnet og en af deres medarbejdere, som også skriver speciale om mennesker med seksuelle tanker om børn. Dette vejlednings samarbejde har bestået af en samtale om måneden, hvor vi har sparet omkring forløbet, alt det teoretiske og de eventuelle udfordringer vi har mødt på vejen. Det er også herigennem, at der er blevet etableret kontakt til Forskeren, som er en af informanterne i pågældende speciale, hvilket vil blive beskrevet senere. Se bilag 3 for samarbejdskontrakt.

Problemfelt

I følgende afsnit vil specialets problemfelt belyse den historiske udvikling og forandring samt inddrage viden omkring området, som har relevans for problemformuleringen. Specialet handler om det sociale arbejde i praksis med mennesker der har seksuelle tanker om børn. Gennem problemfeltet vil det blive præsenteret en redegørelse og kort gennemgang af projektets erkendelsesinteresse. Dette vil foregå ved, at jeg først vil skabe et historisk overblik for at kunne tydeliggøre udviklingen, inden for voksne mennesker og seksuelle relationer med børn. Dernæst vil jeg beskrive, hvordan mennesker, med seksuelle tanker om børn, kan anses som et socialt problem.

Historisk overblik i dansk konteksts

Inden det historiske overblik i Danmark er det relevant at se på, hvornår pædofili første gang bliver nævnt. Hvilket det blev for første gang i 1886 af Doktor Richard Von Krafft-Ebing i bogen *Psychopathia sexualis*. Pædofili blev dengang anvendt som en betegnelse for voksne krænkeres tilbøjelighed mod børn og i bogen blev det detaljeret klassificeret som seksuelle forstyrrelser. Der er dog en erkendelse af en skellen- eller sontring mellem de mennesker, hvor seksualiteten er bestemt af biologien og dem, som aktivt vælger at udforske deres seksualitet, i retning af børn (Goode, 2010. s. 10).

Hans hypotese var derfor, at seksuel afvigelse var et medicinsk problem, og ikke et hverken juridisk eller retligt problem. Hvilket lægger op til en tilgang, hvor det primære fokus er på

behandling frem for straf (Goode, 2010. s. 10). Når dette sættes i relation til Danmark, kan der ses en mulig sammenhæng mellem Doktor Richard Von Krafft-Ebing og det danske retssystem, hvor mennesker, med seksuelle tanker om børn, har mulighed for at få en behandlingsdom, frem for udelukkende fængselsstraf.

Seksuelle forhold mellem voksne og børn har formentlig altid fundet sted. Synet på det har dog været forskelligt og reglerne for, hvornår et individ er henholdsvis voksen eller barn, er forskellig flere steder i verden. Også samfundssynet på seksuelle overgreb har ændret sig gennem tiden. Noget der har påvirket ændringen, er frigørelsen af pornografi i 1970'erne, hvor medierne dækkede den seksuelle frigørelse, mens der var initiativer, hvis formål var at lovliggøre seksuelle relationer mellem voksne og børn. Senere i 1980'erne og 1990'erne blev der skabt et øget fokus på, hvor skadelige senfølgerne af seksuelle overgreb faktisk er (Hoeck & Jøker, 2019. s. 10). Seksuelle forhold til piger under 12-årsalderen blev i 1866 gjort ulovligt i Danmark, derudover blev det ulovligt at gøre utugt ved forførelse af piger mellem 12 og 16 år. Siden denne ændring har det været normen i det danske samfund, at seksuelle forhold mellem voksne og børn ikke er acceptabelt (Frandsen 1902, s. 66). I 1997 blev Revselsesretten afskaffet efter at have eksisteret siden 1683, hvilket betød, at det blev ulovligt for forældre at slå deres børn (Retsinformation, 1997). Hertil er en undren om, hvornår det reelt blev ulovligt at begå overgreb eller have seksuelle forhold til drengebørn, da det er med afskaffelsen af Revselsesretten, at begrebet 'børn' bliver anvendt, hvilket må antages at dække over begge køn.

Gennem årene er der i højere og større grad blevet skabt og sat fokus på at beskytte børn, hvilket gjorde, at Danmark i 1991 ratificerede FN's børnekonvention. Dette har i forlængelse skabt fokus på konsekvenserne af seksuelle overgreb på børn, også fordi mediedækningen og den danske befolkning har skærpet opmærksomheden på området (Hoeck & Jøker, 2019. s. 10). Som reaktion på det øgede fokus, er der gennem tiden blevet implementeret tiltag og reformer, hvis hensigt er at opspore og forebygge seksuelle overgreb samt i tilfælde, hvor det er muligt også at behandle. Dog har seksuelle overgreb mod børn haft en forholdsvis kort offentlig omtale i den danske historie. Dette ændrede man i 1999 da den daværende regering, besluttede at styrke indsatsen i forholdet til seksuelle overgreb på børn. Hvilket endte ud med en redegørelse, der blev startskuddet på en øget offentlig erkendelse, af at forebygge og behandle seksuelle overgreb på børn, som en vigtig samfundsmæssig opgave. I 2005 blev det lovpligtigt for alle institutioner, såsom idrætsforeninger og daginstitutioner mv at indhente

børneattest, inden ansættelse af nye medarbejdere, hvis arbejde er med børn under 15 år. Denne lovgivning blev i 2012 udvidet så den gælder ved ansættelse af personer, som skal arbejde i daglig kontakt med børn under 15 år (Retsinformation, 2012).

Gennem årene har der været flere tiltag og lovændringer, hvis hensigt er at beskytte mod overgreb på børn. Både Børneattestloven og Overgrebspakken fra 2013, som skulle styrke den faglige indsats, ved at sørge for, at der blev oprettet børnehuse i alle de fem regioner. Det skulle sikre, at ekspertisen var lokaliseret på ét sted (Hoeck & Jøker, 2019. s. 11). Men når der ses på hvilke tiltag der er lavet omkring mennesker, som begår overgreb på børn, skete der i 2018 en lovændring, som betyder, at strafansvaret for gerningsmanden i sager om seksuelt overgreb og misbrug, ikke forældes (Hoeck & Jøker, 2019. s. 11-12). I 2019 lavede Sundhedsstyrelsen "*Undersøgelse af muligheder for at styrke indsatsen til mennesker med pædofile tanker*". Dette var på baggrund af, at finansloven i 2018 afsatte fem millioner, som skulle styrke indsatsen over for mennesker med pædofile tanker, fordi det er de færreste som søger professionel hjælp. Formålet var at belyse de tilbud og behandlingsmuligheder, der eksisterer og områder, hvor der kan ske forbedringer. Ud over behandlingsmulighederne og viden på området, er det også nødvendigt at se på hvordan vi i Danmark har valgt at udforme vores straffelovgivning, for mennesker der begår handlinger, som ikke er accepteret af det danske demokrati.

Det 24. kapitel i straffeloven omhandler seksualforbrydelser. Her står strafferammen for lovovertrædelser omhandlende voldtægt, blufærdighedskrænkelser, seksuel omgang med mindreårige, mv. Jeg har i følgende udvalgt nogle af straffene, for at belyse hvori den kriminelle handling begynder, når der er tale om en særlig problematiseret seksuel tiltrækning, som i dette speciale er mennesker, med seksuelle tanker om børn, men kunne også have været pædofili eller incest, mv. §216 omhandler straffen for voldtægt, hvor straffen er fængsel indtil otte år, til den der tiltvinger sig samleje med vold, trussel om vold, hvis den forurettede er i en tilstand eller ude af stand til at modsætte sig handlingen. Stk. 2 af §216 omhandler voldtægt af et barn under 12 år, her hæves strafferammen til fængsel indtil 12 år. Foruden straffen for voldtægt, kan voksne jf. §222 blive straffet for samleje med et barn under 15, med fængsel indtil 8 år, med den forudsætning, at forholdet ikke er indbefattet af §216 stk. 2 (Retsinformation, 2020). Særligt er det i relation til dette væsentligt at have for øje, at straf kun gives i tilfælde af handling. I det ovenstående er det centreret omkring fysiske overgreb på børn under 15 år.

Udover at kunne blive straffet for handlingen ved fysiske overgreb, bliver man ifølge straffelovens §235, som omhandler deling af pornografiske fotografier, videoer eller andre visuelle gengivelser af personer under 18 år, kan straffes med bøde eller fængsel i indtil to år. Her er de skærpede omstændigheder, hvis et barns liv er i fare, hvor der er grov vold, hvor barnet forvoldes alvorlig skade eller hvor der er tale om systematisk eller organiseret karakter. Disse omstændigheder ændrer straffen til fængsel indtil seks år (Retsinformation, 2020). Tidligere blev voksnes overgreb på børn afvist som børns fantasier, men med internettets udbredelse, har det været nødvendigt at erkende, at det ikke længere er muligt at afvise de mange veldokumenterede seksuelle overgreb på børn, når det cirkulere online (Anon, 2021. s. 17).

Mennesker med seksuelle tanker om børn som et socialt problem

Som beskrevet ovenover afsatte Folketinget gennem finansloven fra 2018 fem millioner kroner, som skulle styrke indsatsen over for mennesker med pædofile tanker. Den øgede indsats begrundes med, at et mindretal af personerne i denne gruppe, opsøger hjælpemulighederne, som kræver en henvisning fra egen læge. En af årsagerne til dette kan være den markante stigmatisering, netop dette felt anses med (Sundhedsstyrelsen, 2019 s.7, 45). Det øgede fokus og udviklingen på dette område gør, at det kan anses for et aktuelt emne at undersøge og hvilke områder der kan forbedres eller hvordan mulighederne for at søge hjælp, for mennesker, med pædofile tanker, kan optimeres.

Bag de behandlingsindsatser, der findes for voksne mennesker, med seksuelle tanker om børn, finder man klinikker på Rigshospitalet, Aarhus Universitetshospital, i Middelfart og Herstedvester Fængsel. Alle disse henvender sig hovedsageligt til voksne mennesker, som er har fået en strafudmåling og i den forbindelse er blevet pålagt behandling. Hvis et menneske, med seksuelle tanker om børn, selv vælger at opsøge behandling, vil denne behandling blive varetaget af samme steder. Forskellen er, at mennesker der selv opsøger hjælp, skal have en henvisning af egen læge. Det er altså ikke muligt at gå i behandling uden enten henvisning i relation til strafudmåling eller fra egen læge (Sundhedsstyrelsen, 2019, s. 19). Der findes også landsdækkende behandlingstilbud for børn og unge, som oplever at have seksuel afvigende adfærd og hvor der er en bekymring for, at det udvikler sig til pædofile tendenser. JanusCentret er førende for målgruppen børn og unge mellem 4-18 år. JanusCentret findes i de fire største byer i Danmark (Sundhedsstyrelsen, 2019, s. 7).

Mennesker med seksuelle tanker er et socialt problem, fordi selvom det virker grundlæggende, at voksne ikke skal have sex med børn, og hvis det sker, så skal den voksne straffes. Faktisk skal voksne kun tænke på eller fantaserer om sex med børn, før de er frygtelige mennesker og de skal helst heller ikke sige det til nogen, at de har de tanker. Hvem siger man det til? Lige præcis derfor er vigtigt at stille spørgsmålstegn ved de sociale betingelser, der har givet mennesker, med seksuelle tanker om børn, en plads, hvor de straffes så hårdt som muligt, og hvor domstolens straf aldrig vil kunne være nok. Dette kunne være et helt speciale i sig selv, men nærværende speciale koncentrerer sig om de mennesker, der møder mennesker, med seksuelle tanker om børn, i deres professionelle arbejde. Nogle vil måske mene, at dette ikke er et socialt problem - det mener i hvert fald en underviser, på Kandidatuddannelsen i socialt arbejde. Men når ingen vil arbejde med et så tabuiseret felt og dets frontmedarbejder, er det så ikke alles problem?

Problemformulering og dertilhørende undersøgelsesspørgsmål

Problemformulering:

Hvordan kendetegner den sociale praksis, hvori interaktionen mellem frontmedarbejder og mennesker med seksuelle tanker om børn foregår?

Følgende undersøgelsesspørgsmål vil blive benyttet for at kunne besvare problemformuleringen:

1. Hvordan arbejder frontmedarbejderne med mennesker, med seksuelle tanker om børn?
2. Hvilke betydninger har den sociale kontekst for interaktionen mellem frontmedarbejder og mennesker, med seksuelle tanker om børn?
3. Hvordan kontekstualiseres den sociale praksis i de nogle af omkringliggende lande?

Til at starte med vil jeg dykke ned i den sociale praksis, hvor frontmedarbejderne møder mennesker, med seksuelle tanker om børn. Dernæst vil jeg inddrage nogle specifikt udvalgte perspektiver, fra de relevante aktører, der beskæftiger sig med målgruppen og afslutningsvis være ekstra nysgerrig på mulige udviklinger og forbedringer i praksis, på baggrund af den

allerede eksisterende tilgang og min analyse, som vil kunne kvalificere socialt arbejde i forholdet til frontmedarbejderes sociale praksis.

Begrebsafklaring

I dette afsnit vil de begreber, som er præsenteret i specialet blive ekspliciteret. Formålet med ekspliciteringen af begreberne er at skabe en fælles og detaljeret forklaring af, hvilken forståelse jeg har af de valgte begreber og hvordan de bliver anvendt gennem specialet.

Frontmedarbejder

Begrebet `frontmedarbejder` dækker over alle medarbejder, som har direkte kontakt med mennesker med seksuelle tanker om børn, lige meget hvor i samfundet kontakten foregår. Hvorfor der ikke skelnes mellem uddannelse eller arbejdsstilling. Der skelnes ikke for at kunne opnå en viden omkring den sociale praksis, i relation til mennesker, med seksuelle tanker om børn.

Pædofil / sædelighedskriminelle - seksualforbrydelser.

Det er ikke alle der ved, at der er forskel på pædofili og sædelighedskriminalitet, derfor er det vigtigt for mig at skabe klarhed over denne forskel i starten af specialet, både for at tydeliggøre, at der er forskel og for at specificere grunden til valget af det begreb.

Pædofili er en psykisk diagnose, som fremgår på ICD-11 under `paraphilic disorders`.

Diagnosen er karakteriseret ved et seksuelt ophidsende mønster, der er fokuseret og intenst. Dette mønster manifesteres af primære og vedvarende tanker, fantasier eller adfærd af seksuel karakter, der involverer børn i præ-pubertetsalderen. Pædofili diagnosticeres ved, at det enkelte menneske enten har handlet på, eller været særdeles påvirket af sine tanker og fantasier (ICD-11 for Mortality and Morbidity Statistics, 2022). På baggrund af dette kan alle med seksuel tiltrækning til børn ikke nødvendigvis defineres som pædofile, da nogle menneskers seksuelle tiltrækning til jævnaldrende er større, end deres tiltrækning til børn (Bryd Cirklen, u.å. b). Når man i denne forbindelse ser på, hvordan ordvalget danner rammen for straffeloven og herunder, hvordan sædelighedskriminalitet beskrives, så konkretiseres det, at en straf er en handling overtrædelse af loven. Ifølge §4 bestemmes det om den strafbare handling medfører retsforfølgelse efter den pågældende lovgivning. Hertil kan der være tale om forhøjet straf ved gentagelsestilfælde, jf §5 som citeres “ *hvor forhøjet straf eller andre retsfølger er foreskrevet i gentagelsestilfælde, kommer afgørelser, der er truffet i henhold til*

tidligere ret, i betragtning efter deres indhold lige med afgørelser efter den lov, i henhold til hvilken den foreliggende handling bedømmes” (Retsinformation, 2020). Som beskrevet under det historiske overblik er der forskellige strafferammer, afhængigt af hvilken lovovertrædelse et menneske har begået. Men fælles for dem alle er, at de er centeret om handlingerne. Et menneske skal have begået en handling, der er i strid med gældende lovgivning, for at kunne blive dømt for kriminalitet. Mennesker, med seksuelle tanker om børn, er et stort begreb, som dækker over både voksne mennesker, som tænder på billeder af børn eller downloader børnepornografi, mennesker som har begået seksuelle overgreb på børn og mennesker, hvis seksuelle lyster udelukkende er til børn. Derudover dækker det også over voksne, som har seksuelle tanker om børn, men som også har en seksuel tiltrækning til voksne, dog i mere eller mindre grad. Derfor er det at have seksuelle tanker om børn, ikke nødvendigvis det samme som pædofili (Bengtson, Sørensen & Kristensen. 2019). Der er en øget risiko for at begå seksuelle overgreb på børn, hvis et menneske har en seksuel interesse i eller præference for børn, på trods af dette er det ofte kun mellem 30-50% af de mennesker, der har begået seksuelle overgreb på børn, som faktisk opfylder de diagnostiske kriterier, der skal til for at få diagnosen pædofil (Anon, 2021. s. 156).

Begrebet; mennesker med seksuelle tanker om børn, har jeg valgt fordi specialets formål ikke er at dømme eller fjern diagnosticere, men derimod belyse, hvordan frontmedarbejderne selv omtaler og fortæller om deres arbejde og den sociale praksis, med mennesker, med seksuelle tanker om børn. Det er derfor ikke centralt i specialet, om der er begået noget kriminelt eller ej. Men det er yderst relevant at skabe et øget fokus på differencen mellem, hvad de forskellige begreber dækker over og få denne viden bredt ud til befolkningen, så det bliver normen, at befolkningen forstår og anvender begreberne korrekt. Begrebet er også udvalgt efter interviewet med Forskeren, der er enig i, at dette er en mere præcis betegnelse. *“så er det meget mere præcis betegnelse fordi vi skal ikke fjern diagnosticere pædofili, det er yderst uhensigtsmæssigt på mange måder”*. (2020)

Mediers behandling af problemfeltet

Når vi læser nyhederne, bliver vi ofte mødt med overskrifter, som omhandler ‘pædofile’, så snart der er tale om seksuelle overgreb, som er begået mod børn. Med en hurtig søgning på google dukker der sager op, hvor mennesket, der har begået overgreb på børn, omtales *“dømt for pædofili”*. Et eksempel på dette er en artikel fra TV2øst, hvor overskriften lyder *“Lokalsamfund lever i frygt - mand dømt for pædofili opsøger stadig unge drenge”*, og når

man læser rubrikken, står der `pædoofilidømt mand` (Grav. 2022) Udtrykket bliver brugt løst i medierne i forholdet til sager, om seksuelle overgreb på børn. Pressen anvender oftest begrebet pædoфили som en samlet betegnelse for mennesker, der har begået seksuelle overgreb på børn. Denne benyttelse af ordet er dog helt anderledes frem for måden, hvorpå begrebet anvendes i kliniske sammenhænge, men definitionen af pædoфили afhænger af en vedvarende og tilbagevendende intens seksuel interesse for børn (Anon, 2021. s. 156). Derudover er der en anden tone i den offentlige debat, nemlig den, at pædoфили skal fjernes, udryddes eller indsæt selv det ord du kommer i tanke om. Denne retorik ses også når politikere taler omkring sexdukker, tvangskastrering eller lignende emner (Folketinget. 2021). Det er ikke til diskussion, at det er forfærdeligt, at børn bliver udsat for seksuelle overgreb af voksne, men hvordan er vi som samfund endt der, hvor det er `pædoфили` som udstilles og udskammes i medierne? Er man overhovedet sikker på, at dem der begår seksuelle overgreb på børn, faktisk er pædoфили? Hvordan kan det være, at pædoфили og seksuelle overgreb på børn, først er blevet et opmærksomhedspunkt gennem de seneste årtier? Er det udelukkende mediedækningen? - og hvordan kan det være, at selvom det nu er på dagsordenen, hvorfor er vores frontmedarbejdere ikke en del af den? Hvordan kan det være, at der er så lille en mængde data omkring deres arbejde?

Det har været umuligt at finde mediernes dækning af frontmedarbejdere, der arbejder med den målgruppe, som medierne ofte udstiller, mennesker med seksuelle tanker om børn. Derfor vil følgende eksempel tage udgangspunkt i mediernes dækning, af en af de største sager i nyere tid. Ekstra Bladet offentliggjorde den 18. juni 2021 en artikel med overskriften "Pædoфили far voldtog sin lille datter: Her er dommen". Den beskriver en sag og dommen da en 39-årig mand blev dømt til forvaring på ubestemt tid, af Retten i Randers. Manden blev dømt for seksuelle overgreb på sin datter og for at filme overgrebene, samt at dele optagelserne på det 'mørke' internet. "*optagelserne blev delt af pædoфили mænd på det 'mørke' internet næsten 62.000 gange.*" Men hvordan ved medierne, at alle disse mænd, der har delt filmene, er pædoфили? - og kan de være sikre på, at det kun er mænd der har delt det? Den 39-årige var tiltalt for i alt 274 forhold, b.la. voldtægt ved samleje og voldtægt ved andre seksuelle forhold mod sin biologiske datter, samt blufærdighedskrænkelser af et ukendt antal børn, men 10 mindreårige børn blev identificeret. Alle 274 forhold tilstod den 39-årige i retten. Forbrydelserne mod datteren, foregik fra hun var fem dage gammel og frem til en alder af syv et halvt år. Politiet fandt optagelserne af overgrebene på computere og eksterne harddisks, hvilket resulterede i en varetægtsfængsling den 31. oktober 2019. I retten forklarede den 39-

årige mand, at hvis politiet ikke havde stoppet ham, ville han være fortsat med at begå seksuelle overgreb på børn. Dette støtter Retslægerådet op om “(...) *han med sikkerhed er så farlig, at forvaring er nødvendig for at forhindre ham i at begå nye forbrydelser af samme grove karakter*”. Manden anser sig selv for at være pædofil og får i arresten kønsdæmpende medicin, som har en positiv effekt. Han forklarede i retten, at hans egen seksuelle debut var i syv-otteårsalderen og foregik med to jævnaldrende veninder og, at hans seksuelle interesse for børn, forekom i 18-årsalderen, hvor han var fascineret af en pige på 10 år. Hertil fortæller den 39-årige mand, at han ikke har rørt ved børn, før hans egen datter. “*Han kunne ikke styre sin seksuelle lyst til hende.*” (Søgaard, 2021).

Artiklen beskriver også det internationale perspektiv, da det er på baggrund af en henvendelse fra USA, at sagen blev bragt til de danske myndigheders opmærksomhed. Efterforskningen fandt mandens færden på Rindexx, der er et pædofilt netværk. Her havde den 39-årige mand delt fotos og videoer af de seksuelle overgreb, han begik på sin datter. Derudover havde han i 2016 downloadet en manual på 200 sider, som fortæller, at alt der står i den, er afprøvet i praksis. Manualen omhandler, hvordan man har sex med børn og som indeholdt en slags how-to-liste over, hvordan man går frem fra berøringer til samleje. Det er her den 39-årige har fundet sin inspiration fortæller han (Søgaard, 2021). Ordlyden i artikler som denne, har en indflydelse på samfundets opfattelse, derfor stiller jeg mig også undrende overfor, hvorfor journalisten har valgt at anvende begrebet pædofil gennem artiklen; er det fordi den 39-årige mand, selv beskriver sig sådan eller er det endnu en skramme teknik? Min undren er derudover, hvorfor begrebet pædofil får en så stor betydning, at det er i overskriften, som et tillægsord til mandens rolle som far. Er pædofil det værste et menneske kan være? - er det så frygteligt, at et andet væsentligt begreb slet ikke nævnes i denne sag? Nemlig incest. For manden har begået seksuelle overgreb på sit eget barn, hvor han havde en forælderrolle, som ifølge Den Danske Ordbog er begrebsforklaringen (Den Danske Ordbog, u.å). Er pædofili blevet værre end incest?

Metodisk tilgang/metode afsnit

Gennem tidligere erfaringer var jeg inden starten på specialet orienteret om, at jeg bevægede mig ind i et felt, som var forbundet med ambivalente følelser, meninger og holdninger, der uundgåeligt vil have en indflydelse, og derfor skal behandles med stor forsigtighed. Af den grund har jeg haft overvejelser omkring dette, da hensigten med specialet ikke er at krænke,

fornærme eller på anden måde forurette nogen, med relation til emnet eller som har en relation til en stillingtagen, omkring hvem det sociale arbejde bør inkludere. Min erkendelsesinteresse er frontmedarbejderens møde med mennesker med seksuelle tanker om børn, derfor bestræber jeg mig på kun at beskrive de sociale forhold, der relaterer sig hertil.

Videnskabsteori

I følgende vil det blive beskrevet, hvordan jeg placerer det videnskabsteoretiske i den socialkonstruktivistiske tradition. Jeg trækker på Berger og Luckmann, for at kunne få viden om forståelsen af forholdet mellem menneskelige tanker og den sociale kontekst. Derudover besidder den socialkonstruktivistiske tradition en forståelse af, at det ikke bør antages, at der findes en objektiv virkelighed, men derimod, at virkeligheden er et subjektivt fænomen, alt efter konteksten og samfundet. Berger og Luckmanns definition på virkelighed omhandler, at *”en kvalitet er knyttet til fænomener, som vi erkender som eksisterende uafhængigt af vor egen vilje”* og viden defineres som *”overbevisning om at fænomener er virkelige og besidder specifikke karakteristika”* (Bransholm Pedersen & Juul. s. 193 -194). Jeg trækker på socialkonstruktivismens syn på sociale problemer, som en betingelse af den sociale og historiske kontekst, hvormed jeg er interesseret i at undersøge frontmedarbejdernes sociale praksis og diskursen herom. Samt hvordan den aktuelle samfundsforståelse af mennesker med seksuelle tanker om børn, som et socialt konstrueret fænomen og de dertilhørende betingede vilkår, der påvirker frontmedarbejdernes arbejde og i sidste ende konkret - mennesker med seksuelle tanker om børn.

Formålet med specialet er ikke at konkludere en sand viden om dette felt, men derimod at belyse et perspektiv, som sammen med andet eksisterende viden, vil kunne konkretisere den objektive tankegang omkring mennesker, med seksuelle tanker om børn. Gennem udarbejdelsen af specialets analyse vil jeg, for at forstå frontmedarbejderens sociale praksis, analysere emnet ud fra flere perspektiver, der hver især har sin egen sandhed. Den epistemologiske konstruktivisme er kendetegnet ved, at Berger og Luckmann inddrager strømninger fra fænomenologien, som fokuserer på fortællingernes subjektivitet og derigennem anser dem som virkelige. Derfor kan der reflekteres over, om den indsamlede viden er en afspejling af virkeligheden og hvordan den viden er opnået. Her kan en position som realisme ses, som et udtryk for, at viden kun er viden, ud fra en bestemt position. Den ontologiske konstruktivisme omhandler samfundet, som en menneskelig konstruktion, her

trak Berger og Luckmann på antagelsen om, at de samfundsmæssige diskurser er udgangspunktet for, hvilken viden anses som værende sandfærdig. Derudover mener Berger og Luckmann, at interaktionen mellem mennesker i hverdagslivet bør tillægges en central betydning, da det anses som vejen til sandheden. Det er i hverdagslivet, at værdier og meninger skabes, samt her reproduktionen og produktionen, for hvad der er sandt (Bransholm Pedersen & Juul. s. 194-195).

Berger og Luckmann mener, at mennesker handler ud fra vaner eller en forståelse af verden, for derved at reducere hverdagens kompleksitet. Disse vaner bliver eksternaliseret gennem menneskelig interaktion, hvor et sæt af måder, der handles og tænkes på bliver ”det normale”. Af den grund anses samfundet som et menneskeligt produkt (Bransholm Pedersen & Juul. s. 196). Jeg trækker på denne tænkning gennem specialet, hvor interessen er det daglige møde mellem frontmedarbejderen og mennesket, med seksuelle tanker om børn. Samfundets institutioner bliver internaliseret i mennesker, som en del af deres bevidsthed og meninger, som påvirker, hvad der opfattes som værende legitimt og sker gennem socialisering. Berger og Luckmann mener, at i det senmoderne samfund, hvor menneskers adgang til viden er eksplosivt vokset, så det enkelte menneske mødes med modstridende opfattelser i interaktioner og derfor bevist må forholde sig til de diskurser (Bransholm Pedersen & Juul. s. 197). Ifølge socialkonstruktivismen anses det menneskelige subjekt som værende samfundsskabt, derfor anser jeg, at det er relevant at undersøge, hvordan sociale problemer kan i forlængelse anses som betinget af den sociale og historiske kontekst, hvorfor det er aktuelt at undersøge vilkårene for frontmedarbejderne, der er betinget af mennesker, med seksuelle tanker om børn, som et socialt konstrueret fænomen.

Forskningsmetode

I dette kapitel vil jeg afdække specialets valg af den kvalitative metode, sammen med mine refleksioner og overvejelser herom, samt også begrunde den induktive tilgang.

Den kvalitative forskningsmetode bidrager i mit speciale, med en fortolkende tilgang til at bearbejde problemstillingen; Hvordan kendetegner den sociale praksis, hvori interaktionen mellem frontmedarbejder og mennesker med seksuelle tanker om børn foregår? I første del af projektets udarbejdelse, blev min forståelse af frontmedarbejdernes sociale praksis i forholdet til mennesker, med seksuelle tanker om børn, præciseret og dernæst begyndte jeg at

udarbejde interviewguiden bilag 1. Derover forberedte jeg mit speciale ved at operationalisere problemformuleringen løbende og ved at operationalisere centrale begreber, som har givet mig større forståelse for begrebernes forskelle og hvorved de er blevet konkretiseret. Dette er beskrevet i afsnittet om begrebsafklaring. Herefter startede jeg på processen omkring dataindsamlingen, hvor jeg afholdt mine interviews, som danner grundlaget for min analyse. Jeg havde udarbejdet en interviewguide, som dannede rammen for de individuelle interviews, der alle udformes som en dialog. Afslutningsvis bearbejdede jeg fundene, fra interviewene, ved at transskribere og kode empirien (Thisted, 2018. s. 195-197).

Specialet er udarbejdet med en induktiv tilgang, hvilket vil sige, at udgangspunktet er empirien, hvorefter relevant teori udvælges og sætter teorien i en sekundær rolle. Jeg har så forudsætningsløst som muligt, forsøgt at studere frontmedarbejdernes arbejde, ud fra deres egne fortællinger og derefter beskrive empirien så korrekt, som muligt. Min hensigt med dette er, senere i specialet, at kunne skabe begreber eller drage konklusionen. Den viden der gennem dette projekt bliver skabt, vil i princippet også kunne gælde for fænomener, som er nærliggende med frontmedarbejdernes tilgange til mennesker, med seksuelle tanker om børn. Det kunne være andre problematiserede seksuelle tanker, adfærd eller andre tabuiserede områder, hvor frontmedarbejderne er udfordrede. I forbindelse med dataindsamlingen vil det være muligt at skabe en fornemmelse for, hvordan frontmedarbejderen beskriver deres sociale praksis, i den givne sociale kontekst. Grundet specialets få informanter vil det ikke være muligt at skabe generelle teorier, om frontmedarbejdernes arbejdstilgange til mennesker, med seksuelle tanker om børn. Kritikere mener, at teori ofte er det primære i undersøgelser, i også induktive, grundet at forskeren ofte skal vide en del om det fænomen der undersøges, for at kunne udarbejde relevante forsknings spørgsmål. Dette har ført til flere diskussioner en induktiv arbejdsproces, bl.a. om det er muligt at undersøge et felt helt forudsætningsløst og om det er muligt, at udgangspunktet kun er empirien (Henricson, 2014. s. 39-40). Jeg valgte at udarbejde mit speciale omkring mennesker med seksuelle tanker om børn, da jeg har en faglig interesse i at skabe viden, og forbedre den sociale kontekst for frontmedarbejderne. Hvilket gør, at jeg ikke kan gå til forskningsemnet fuldstændig forudsætningsløst, men da genstanden for undersøgelsen er den sociale praksis, som bliver synlig gennem indholdet i sproglige interaktioner, har min målsætning været, at interviewene skulle udarbejdes og udføres så forudsætningsløst som muligt. En anden diskussion er risikoen for at konkludere beskrivende ud fra det empiriske materiale, hvilket resultere i, at

specialet ikke bidrager til en øget forståelse eller forklaring af det studerede fænomen (Henricson, 2014. s. 39-40). Trods, at nogle induktive studier undgår at arbejde ud over den beskrivende del, så er min hensigt med specialet at kunne skabe en øget forståelse for specialets fænomen, og derved afslutningsvis kunne bidrage med en større forståelse for frontmedarbejdernes arbejde i relationerne, med mennesker, med seksuelle tanker om børn.

Analysedel 3 er udarbejdet med inspiration fra Forskerens udsagn omkring den internationale kontekst, omhandlende arbejdet med mennesker, med seksuelle tanker om børn.

Analysedelen vil blive udarbejdet med inddragelse af Sveriges hjemmeside `PrevenTell`, Norges hjemmeside `Det Finnes Hjelp` og den tyske `Troubled Desire`, samt med inddragelse af Sundhedsstyrelsens rapport fra 2019 - Undersøgelse af muligheder for at styrke indsatsen til mennesker med pædofile tanker. Dette vil være grundlaget for en analytisk diskussion over, hvordan de omkringliggende lande, har tilrettelagt deres indsatser og hvordan Danmark kunne finde inspiration, til at ændre den sociale praksis i arbejdet med mennesker, med seksuelle tanker om børn.

Adgang til informanter

I forbindelse med specialet, har jeg eftersøgt informanter, der gennem deres arbejde møder mennesker, med seksuelle tanker om børn. Jeg skrev en mail, hvor jeg beskrev hvad formålet var med undersøgelsen, hvor lang tid jeg regnede med, at det ville tage, samt hvilke inklusionskriterier jeg har valgt at opsætte.

Jeg valgte at sende denne mail ud til alle de relevante arbejdspladser i Danmark, som jeg kunne finde, gennem internetsøgninger. Hvilket resulterede i, at jeg har sendt mailen til 14 institutioner, hvor otte af dem viste sig, at ikke at være relevante for mit projekt, da de ikke arbejder med målgruppen. Ud af de sidste seks institutioner, har to svaret, at de har medarbejdere der gerne vil deltage. De resterende fire har sagt, at de ikke har kapacitet. Grundet de få tilbagemeldinger, valgte jeg derfor at spørge om de måske kendte andre relevante institutioner, som måske kunne have mulighed for at deltage. Snowball-sampling er en metode, til at opnå kontakt til informanter gennem et kendt netværk. Dette sker ved, at en informant henviser til en anden person eller institution, der kunne være relevant for forsknings fænomenet (Hesse-Biber, 2017. s. 57-58).

Flere af respondenterne svarede, at Sexologisk Klinik på Rigshospitalet ville være deres bedste bud. Dem sendte jeg også den mail, og desværre havde de ikke heller kapacitet. Sneboldmetoden er som beskrevet, blevet anvendt til at opnå en større informantgruppe.

Derfor er et vilkår for specialet, at der har været udfordringer ved at anonymisere de informanter, der har kendskab til hinanden, da en informant er fundet gennem denne metode. Det har været meget besværligt at finde informanter, hvilket har fået mig til at reflektere over tilgængeligheden af information inden for dette område. Refleksionerne var bl.a. over om denne tilgængelighed kun omhandler mig, som kandidatstuderende, måske fordi det for nogle ikke anses som forskning af særlig kvalitet eller om andre professionelle også møder denne udfordring. I anledning af sin afskedsforelæsning, i 2014, fortalte Henning Beck i et interview, at han opgav at forske i pædofili, efter forgæves at have forsøgt udgivelser og at være blevet mødt med enorme mængder modstand. Hvilket han omtaler som censur og i den forbindelse fortæller, at denne censur kan være altødelæggende for en spirende forsker (Villesen, 2014).

Et forskningsetisk princip der er relevant at diskutere, i forholdet til nærværende speciale, er afhængighedsforhold (Olesen & Monrad, 2018. s. 256 - 258). Specialet er udført for at bistå med en konstrueret viden, i en allerede eksisterende datamængde.

Oprindeligt havde jeg den hensigt at tale med mennesker, der har seksuelle tanker om børn, og deres oplevelse af behandlingsmuligheder i Danmark. Men i takt med, at jeg undersøgte mulighederne for at opsøge mennesker inden for denne kategorisering, blev jeg opmærksom på flere videnshuller i det danske system. For at forstå, hvad frontmedarbejderne mangler for at møde mennesker, med seksuelle tanker om børn, i deres livssituation og nuværende tilstand, samt for at kunne forstå de mekanismer, der påvirker det sociale arbejde, som udføres over for mennesker, med seksuelle tanker om børn, ville det have været ønskværdigt at have synspunkter, fra begge sider. Men for at kunne arbejde mere målrettet og dybdegående, har jeg valgt at fokusere på frontmedarbejdernes og de vilkår, der influerer på det sociale arbejde og den sociale praksis.

Dataindsamling

Dette afsnit vil tage udgangspunkt i Kvale og Brinkmanns bog "Interview", hvor det kvalitative interview bliver beskrevet. Specialets interesse er at interviewe frontmedarbejdere om deres arbejde for at forstå, hvordan de selv konstruerer deres virkelighed, gennem deres egne fortællinger, af forskellige interaktioner i hverdagen. Dataindsamlingen i specialet vil således have udgangspunkt i at forstå disse konstruktioner herunder, hvad de oplever, påvirker den sociale kontekst. Et forskningsinterview giver dermed mulighed for opnå et

indblik i frontmedarbejdernes daglig verden, ud fra egne fortællinger (Kvale & Brinkmann, 2015. s. 45-47). Dette er den empiriske del af specialet. Interviewet er en aktiv proces, hvor interaktionen mellem interviewer og informant producerer viden. Dette gøres gennem en samtalerelation, som er kontekstuel. Denne samtalebaseret erkendelsesproces er social og intersubjektiv, da både interviewer og informant i fællesskab konstruerer viden (Kvale & Brinkmann, 2015. s. 39). Et opmærksomhedspunkt er en mulig bias, som kan være mit grundlæggende kendskab til området inden interviewet, for en undren er om det kan have påvirket informanternes svar.

Behandling af data

Det er i denne fase af specialet, at det direkte samspil der opstod i interviewene, ophører og hvor arbejdet med resultaterne og empirien begynder. Hvilket vil sige, at der sker en forvaltning af det mundtlige produkt til en skreven tekst, som vil blive anvendt i analysen. Afsnittet er opbygget i tre punkter; først vil det blive beskrevet hvordan interviewene er blevet transskriberet og hvad det har givet specialet. Dernæst vil kodningen af data blive beskrevet, og afslutningsvis hvordan data er blevet opbevaret (Kvale & Brinkmann, 2015. s. 235).

Transskribering

Ved at transskribere interviews bliver den samtale, som udviklede sig imellem to mennesker, fikseret til en skriftlig form. Transskribering kan ses som en oversættelse af talesprog til skriftsprog, hvor der undervejs kræves forskellige beslutninger og vurderinger (Kvale & Brinkmann, 2015. s. 235). Transskriptionen gør, at data egner sig mere til analysen og kan anses som første del af en analytisk proces. Første overvejelse var i forholdet til tiden og ressourcer, da det er tidskrævende at transskribere, hvilket afhænger af kvaliteten af optagelserne, erfaring med at nedskrive det talte ord og dertil kravene om nøjagtighed (Kvale & Brinkmann, 2015. s. 238). Jeg valgte derfor at høre interviewene igennem flere gange, for at skabe et overblik over, hvad informanterne fortalte og derefter valgte jeg at transskribere enkeltvis. Men jeg opdagede hurtigt, at min minimale erfaring, gjorde processen meget lang og valgte derfor at transskribere det der havde betydning. Hvis jeg gennem analysen opdagede, at jeg manglede noget, lyttede jeg interviewene igennem igen. Jeg ser det som en fordel for meningsanalysen, at jeg selv transskriberede interviewene, da jeg på den måde har lært mere om min egen interviewstil og under transskriptionen, kunne komme i tanke om

sociale og emotionelle reaktioner under interviewsituationen. I transskriptionsprocessen har jeg valgt at fravælge tænke ord, som mhm, øh, mv. derudover har jeg bestræbt mig på at være samtalen så tro som muligt, ved ikke at ændre for meget på informanternes fortællinger, og kun ændret til mere sammenhængende tekst, hvis det oprindelige var meningsforstyrrende. Jeg har også fravalgt at indskrive pauser eller følelsesmæssige udtryk, fordi jeg ikke har interesse i en detaljeret sproglig analyse, men snarere en analyse af informanternes fortællinger. Ved at have en ens skrive procedure, er det nemmere at lave sammenligninger på tværs af interviewene (Kvale & Brinkmann, 2015. s. 238-243).

Informanternes anonymitet sikres også gennem transskriberingen, ved at være opmærksom på de etiske problemer, der er ved at undersøge et så følsomt emne, som arbejdet med mennesker, med seksuelle tanker om børn. Derfor har jeg gennem transskriberingen, været opmærksom på at skjule informanternes identitet og ikke transskribere lokationer med navn eller anden henvisning (Kvale & Brinkmann, 2015. s. 246). Dette er kun med undtagelse af Forskerens arbejdsplads Red Barnet, grundet både speciale samarbejds relevans, en aftale med Red Barnet om vidensdeling og en anerkendelse af deres store arbejde inden for dette område.

Kodning

Jeg har efter transskriberingen udarbejdet en kategorisering af data, på baggrund af en meningskondensering. Hvilket indebærer, at informanternes fortællinger, blev sammenfattet til kortere udsagn, hvor hovedpointen omformuleres til få ord (Kvale & Brinkmann, 2015. s. 267). Som beskrevet i afsnittet ovenover, har jeg ikke valgt at ændre informanternes udsagn, med mindre der var noget meningsforstyrrende, derimod har jeg i stedet tilkoblet et begreb eller et ord, som dækker over meningen i udsagnet. Formålet ved at anvende meningskondensering, på det indsamlede data er, at det er med til at strukturere og give et overblik over ligheder og forskelle i de pågældende interview. Derudover kan det bruges til at se den indsamlede data, fra alle informanterne, som en helhed og til en vis grad mindske selektive fortolkninger. Transskriberinger bliver oftest lange, derfor bidrager kodningsprocessen med til, at transskriberingerne bliver reduceret til enkelte kategorier (Kvale & Brinkmann, 2015. s. 268-270).

Dataopbevaring

Alle interview blev optaget to steder, for at sikre dataindsamlingen og for senere at kunne anvende denne dokumentation senere i analysen. Optagelsen er sket via memo, for at have muligheden og friheden til at koncentrere mig helt om interviewets dynamik og emne.

Gennem optagelsen bliver ordene og samtalens klang optaget i dens permanente form, hvilket giver mig mulighed for senere at vende tilbage gentagne gange og hører dem igen (Kvale & Brinkmann, 2015. s. 236-237). Interview optagelserne blev senere sendt til en sikker mail, for at kunne opbevare dem fortroligt.

Udvælgelse af informanter

Som beskrevet tidligere har adgangen til informanter været besværliggjort af, at ikke særlig mange frontmedarbejdere har haft lyst eller mulighed for at deltage i interview. Inden jeg opsøgte mulige informanter opstillede jeg nogle inklusions- og eksklusionskriterier, som jeg vil beskrive herunder.

Inklusionskriterierne for at kunne deltage i et interview var alle velfærdsprofessioner, som har et arbejde, hvori de har kontakt med mennesker, med seksuelle tanker om børn. Det dækkede over både leder og medarbejdere. Derudover, at det var frontmedarbejdere som havde en større erfaring og kendskab til området. Grundet de sparsomme virksomheder, der arbejder med mennesker, med seksuelle tanker om børn, herunder både forebyggende og behandlende, skelnes der ikke mellem offentlige eller private virksomheder.

Eksklusionskriterierne for deltagelse som informant i dette speciale er frontmedarbejdere, der møder mennesker, med seksuelle tanker om børn, i deres arbejde, af tilfældig karakter og derfor ikke har større og specifikke erfaringer eller viden, inden for området. Derudover fandt jeg, gennem min søgning efter informanter, frem til flere virksomheder, der arbejder med ofrene for seksuelle overgreb, og flere af dem ville gerne deltage i interview omkring deres arbejde. Jeg valgte at ekskludere dem fra specialet grundet, at dette er et helt andet speciale emne og, at min erkendelsesinteresse er et andet perspektiv, for frontmedarbejderne, der arbejder med mennesker, med seksuelle tanker om børn.

Undersøgelsesdeltagere

Første informant vil gennem specialet blive omtalt som forskeren. Han er uddannet psykolog og arbejder nu som seniorrådgiver og talsperson for Redbarnet. Gennem de seneste 20 år har han arbejdet med at beskytte børn mod vold og overgreb, herunder et fokus på seksuelt motiveret overgreb. På samme tid blev et internationalt netværk skabt i samarbejde med Interpol og mange lande oprettede civile hotlines. Man så på mængden af CSAM (child sexual abuse material), som i takt med udbredelsen af internettet, har været voldsomt stigende. Jeg har valgt at inkludere forskeren på trods af, at han ikke arbejder som frontmedarbejder, men derimod sidder med overordnet ekspertviden om, hvordan der arbejdes på at forbedre forholdene for mennesker, med seksuelle tanker om børn i Danmark, og derved kan belyse områder, som de andre informanter ikke har mulighed for.

Anden informant vil blive refereret til som Pædagog 1. Hun har været uddannet socialpædagog i otte år og har i alle årene arbejdet på en døgninstitution, for unge som af en eller flere årsager er blevet anbragt. Det er unge som kan være kriminalitetstruet, misbruger, seksuelle krænker og krænkede. Institutionen arbejder med fire kerneområder, herunder børn og unge med seksuelt krænkende problematikker. Derudover er de godkendt til at arbejde med unge, der er dømt til strafferetlig foranstaltning, ikke-personfarlig kriminalitet/adfærd, seksuel krænkende adfærd, mv.

Tredje informant er uddannet socialpædagog, sexolog og parterapeut. Hun arbejder på samme døgntilbud som pædagog 1 og har været uddannet i omkring 28 år. Derudover har hun gennem størstedelen af hendes karriere arbejdet med anbragte børn, seksuelt krænkede og krænker. Gennem specialet vil hun blive omtalt som pædagog 2.

Fjerde informant har været uddannet sygeplejerske i omkring 10 år og hun vil gennem specialet blive refereret til som Sygeplejersken. Hun har arbejdet på en retspsykiatrisk afdeling og har arbejdet med mennesker, med seksuelle tanker om børn, i omkring syv år. Nu arbejder hun på en særlig klinik, hvor hun møder en bredere vifte af patienter.

Anonymisering

Som forskere er der en forpligtelse til, at ens forskning ikke gør skade og er etisk forsvarlig, derfor er informanterne blevet anonymiseret for at beskytte dem mod mulige negative eftervirkninger og genkendelse og bliver som beskrevet, refereret til som deres profession.

Jeg har taget valget om at anonymisere informanter på baggrund af deres profession fordi, denne har indflydelse på, hvordan informanterne arbejder og deres faglige tilgange. Derudover er deres arbejdspladser anonymiseret, af hensyn til, at både informanterne, men også for de mennesker, der har deres daglige gang på stedet. Undtagelsen er her Forskeren fra Red Barnet, hvor arbejdspladsen ikke er anonymiseret, efter aftale med informanten og vejlednings samarbejdet med en kandidatstuderende. Se bilag 3 for samarbejdskontrakt.

Analysestrategi

I følgende afsnit vil jeg forklare, hvordan analysestrategien kan bidrage til en besvarelse af specialets problemformulering. Som tidligere beskrevet har jeg afholdt fire interviews, som efterfølgende er blevet transskriberet. Som næste del af dataindsamlingen blev transskriberingen kodet, for at få et større overblik. Kodningen er foregået datastyret, hvilket vil sige, at koderne er blevet udarbejdet efter dataindsamlingen (Kvale & Brinkmann, 2018, s. 261-263). Jeg har gennem kodning koblet udvalgte citater i interviewene sammen med et eller flere nøgleord, for bedst muligt at kunne kvalificere udsagnene. Efter kodningen bliver det muligt at se på tværs af interviewene og derved sammenkoble ligheder og differencer. På baggrund af dette har jeg skabt en sampling af ny data, som i specialets kommende analysedel, vil danne udgangspunktet for en udvikling af mere deskriptiv, til et teoretisk afsæt. Jeg har valgt at finde inspiration i Kvale og Brinkmanns metoder, om at have fokus på mening gennem kodningen og analysestrategien. Dette gjorde jeg ved først at lave en kategorisering af meningsindholdet i dataindsamlingen, hvor jeg overstregede citater, der passede sammen på tværs af interviewe. Herefter blev de alle kodet sammen under tilhørende kategorier. Disse koder blev efterfølgende meningskondenseret, som giver mulighed for at forkorte informanternes udsagn, til mere præcise udsagn, som vil blive anvendt i analysen (Kvale & Brinkmann, 2018, s. 269). Jeg har her valgt at meningskondensere efter begreber, og kun forkortet informanternes udsagn, hvis noget var meningsforstyrrende. Afslutningsvis fortolkede jeg udsagnene ind i en bredere referenceramme, der kan bruges til at fortolke og strukturere analyseprocessen. Her trækker jeg på en hermeneutisk meningsfortolkning, da jeg gennem bearbejdelsen af dataene i analysen, har en vekselvirkning mellem forskellige dele af teksterne og helheden (Kvale & Brinkmann, 2018, s. 274-277). Dette giver mig muligheden for at skabe en nuanceret forståelse for informanternes udsagn om, deres sociale praksis og hvad der påvirker deres arbejde. Samt et nuanceret fokus på, hvad informanterne oplever, at der mangler for, at de føler, at de kan yde deres bedste og hertil, hvordan Danmark kunne

gøre det anderledes på baggrund af dette og med inddragelse af internationale erfaringer (Kvale & Brinkmann, 2018, s. 274-277). Sideløbende med dette har jeg en induktiv analyseform, hvor mit afsæt i empirien er med et at belyse udfordringer, mønstre eller andet, som er grundlaget for, at specialet er systematisk. Formålet med at arbejde med den induktive analyseform er, at jeg gennem konkrete observationer kan belyse mønstre eller sammenhænge, som vil kunne understøtte besvarelsen af problemformuleringen, og muligvis udarbejde begreber eller ideer, inden for det fænomen jeg undersøger (Kvale & Brinkmann, 2018, s. 258-259).

Kvalitetskriterier

Jeg vil i dette afsnit diskutere, hvilke elementer der er med til at styrke kvaliteten af specialet. Det kan være besværligt at anvende begreber, som reliabilitet, validitet og generaliserbarhed, for at beskrive kvalitetskriterierne, i et kvalitativt speciale, grundet, at disse begreber oprindeligt stammer fra kvantitative forskningsmetoder (Kvale & Brinkmann, 2015. s. 219-223).

Først og fremmest er interviewets kvalitet med til at højne kvaliteten af specialet. Derfor vil jeg starte med at diskutere interviewets kvalitet, som afhænger af både formål og indhold. Kvale og Brinkmann skriver om seks kvalitetskriterier for et semistruktureret interview, som kræver ekspertise, dygtighed og som forudsætning, at interviewerens har kendskab til forskningsfeltet samt, hvorfor det undersøges og hvordan (Kvale & Brinkmann, 2015. s. 222). Som beskrevet i indledningen og problemfeltet har jeg en stor viden inden for området omkring mennesker, med seksuelle tanker om børn, som er den oprindelige interesse bag dette speciale. Jeg anvender disse kvalitetskriterier, som en retningslinje til en god interviews praksis.

Jeg har gennem specialet forsøgt at skabe gennemsigtighed, ved at reflektere over beskrivelser, valg og begrundelser i forholdet til metode. Formålet er, at det skaber en tydelighed over grundlaget for specialets afsluttende resultater. Selvom jeg har fokuseret på gennemsigtighed, har jeg ikke forkastet begrebernes validitet og reliabilitet, men anvender dem i en anden form, som er relevant for interview forskningen. Validitet anvendes almindeligt om sandhed og styrken i et udsagn. Dette kan både være i forholdet til om jeg undersøger, det jeg startede med at sige, at jeg vil undersøge og, at argumenteringen er

gyldig, velbegrunder, mv. (Kvale & Brinkmann, 2015. s. 317-319) (De Vaus, 2001, s. 29-30). Jeg har forsøgt at opnå dette, ved at være gennemsigtig om de valg, jeg har truffet gennem specialet. I forholdet til spørgsmålene i interviewene, har jeg forsøgt at højne validiteten, ved at stille samme spørgsmål til alle informanterne, formuleret forskelligt. Reliabilitet er derimod et mere kompliceret kriterie at anvende ved kvalitativ interviewforskning, da det henviser til om, hvorvidt en undersøgelse kan laves gentagende gange, og stadig opnå samme resultat (Kvale & Brinkmann, 2015. s. 317-319). Hvilket i relation til specialets emne og frontmedarbejdernes fortællinger, vil være højst usandsynligt, at anden informantgruppe vil have de præcis sammen fortællinger, oplevelser eller holdninger. For at kunne imødekomme disse krav eller retningslinjer til forskningskriterier, var jeg i mine interviews opmærksom på ikke at stille ledende spørgsmål, men opdelte derimod interviewet i emner, for på den måde at kunne være transparent. Dette gælder også i forholdet til min udarbejdede interviewguide. Min overvejelse omkring reliabilitet er om det er en fordel for kvaliteten af mit speciale, hvis alle informanterne har de samme svar, mv. grundet, at jeg har fokus på den sociale kontekst og forskelle i denne, som påvirker frontmedarbejdernes arbejde med mennesker, med seksuelle tanker om børn. Da mit indsamlede datamateriale er småt og, at datamængden derfor ikke er mættet, vil det med høj sandsynlighed være svært for andre forskere at finde samme tendenser. Men det vil være en mulighed at finde tilsvarende data eller måske flere aspekter, som ville kunne give en ny viden og et nyt perspektiv, ind i det eksisterende materiale. Dog har jeg en hypotese om, at diskursen og samfundstendenserne i forholdet til mennesker, med seksuelle tanker om børn, og dermed også frontmedarbejdernes arbejde, er socialt konstrueret gennem den historiske kontekst. Derfor er det ikke sikkert, at samme resultater ville blive fundet om 10 eller 20 år.

Et andet begreb der er relevant for specialet er dets generaliserbarhed. Jeg vil tage udgangspunkt i Kvale og Brinkmanns analytiske generaliserbarhed (Kvale & Brinkmann, 2015. s. 332-335). Her er det centrale ved gennemsigtheden, beskrivelsen af dataindsamlingen og herefter analysen. Hensigten er ikke, at den viden som produceres i specialet kan generaliseres til hele den danske befolkning, men at frontmedarbejdernes fortællinger er vigtige og værdifulde for den del af Danmark, der er i kontakt med frontmedarbejderne, hvis arbejde omhandler mennesker med seksuelle tanker om børn. Dette kan både være frontmedarbejderne selv, men også ledere, forskere, politikere, mm. Det kunne diskuteres om specialet kan anses som værende generaliserbart, idet der er fokus på en marginaliseret målgruppe for frontmedarbejderne. Prævalensen af pædofili anslås til at være 1% af den

mandlige befolkning og for kvinder vurderes dette væsentligt lavere (Bengtson, Sørensen & Kristensen, 2019). Hvor mange mennesker, som har seksuelle tanker om børn er ikke muligt at finde tal på, enten fordi det ikke er undersøgt eller fordi at stå frem kan have fatale konsekvenser. På baggrund af dette er der ikke tale om et repræsentativt udsnit af de danske frontmedarbejdere, men derimod er der et fokus på en bestemt gruppe og deres specifikke sociale kontekst. Dette gøres ved at specificere den viden, der ligger til grund for undersøgelsen og ved ekspliciter argumenterne. Hvilket gør, at læseren bibeholder muligheden for at lave en vurdering af holdbarheden i påstanden om generaliserbarheden (Kvale & Brinkmann, 2015. s. 332-335).

Litteraturgennemgang

Jeg vil i følgende afsnit præsentere den litteratursøgning, af i forvejen eksisterende forskning, både på området frontmedarbejderes arbejde med mennesker, med seksuelle tanker om børn og omkring mennesker med seksuelle tanker om børn, som er relevant for specialets problemstilling. Det er vigtigt for specialet, da det er med til at skabe en større orientering for problemfeltet, hvilket vil give et mere nuanceret og fyldestgørende afsæt (Danneris & Monrad 2018, s. 61-63).

Inden specialeprocessens start, havde jeg fundet relevant materiale, som jeg ønsker at inddrage i problemfeltet og evt. senere i specialet. Derfor lavede jeg senere i specialeprocessen en bredspektret litteratursøgning, hvor jeg fokuserede på at foretage en overordnet orientering i eksisterende forskning på området, med frontmedarbejdernes arbejde med mennesker med seksuelle tanker om børn. Dette er lavet med udgangspunkt i PICOC-model, da det er med til at strukturere søgningen. PICOC står for population, intervention, comparison, outcome og context (Danneris & Monrad, 2018. s. 64). Jeg ønsker at belyse frontmedarbejdernes arbejde med mennesker med seksuelle tanker om børn, og disse frontmedarbejdere er med forskellige baggrunde og ansættelser. På baggrund af dette har jeg ikke fokus på en bestemt intervention eller indsats, derfor fravælger jeg begreberne `intervention´ og `comparison´.

Tabel 1: PICOC-modellen modificeret, anvendes til strukturering af litteratursøgningen.

Population	Outcome	Context
Frontmedarbejder	Sociale praksisser omkring arbejdet	Mennesker med seksuelle tanker om børn.

Jeg har foretaget litteratursøgningen, ved at anvende en kombineret søgestrategi, da jeg både har søgt i databaser og foretaget en kædesøgning. Kombinationen af disse to strategier, sikre et bedst muligt overblik over forskningen (Danneris & Monrad, 2018. s. 65 - 69). Jeg har foretaget søgningen i følgende databaser: Cinahl, Google Scholar, og Den Danske Forskningsdatabase. I udarbejdelsen af søgestrengen var jeg opmærksom på, at det valgte begreb i specialet “mennesker med seksuelle tanker om børn”, muligvis ikke anvendes andre steder end i Danmark og selv her er det ikke særlig udbredt. På baggrund af dette og fordi specialet ikke skelner mellem om et menneske har diagnosen eller ej, har jeg valgt, at søgningen anvender ordet pædofili. Dette er med en forhåbning om, at mere forskning vil være tilgængeligt. Søgestrengen har jeg udarbejdet efter ovenstående tabel omkring modificeret PICOC-modellen og den er som følgende, på både dansk og engelsk;

(Socialt arbejde OR Socialarbejder OR social praksis) AND (pædofili OR pædofile OR sexual forbyrder mod børn OR børnemishandlere OR hebefili)

(social work* OR social workers OR social work practice* OR social services) AND (pedophilia or pedophile or pedophilic disorder or child sex offenders or child abusers or hebephilia)

Efter den første søgning med denne tilgang blev det meget tydeligt, at det ikke er ligetil at finde søgningsresultater inden for dette felt. Cinahl fandt fire resultater, hvoraf en kunne have en lille relevans. Den Danske forskningsdatabase fandt ingen resultater, hverken ved søgning på dansk eller engelsk. Dog fandt Google Scholar 1.020 resultater, hvoraf størstedelen blev frasorteret, gennem først at sætte en tidsbegrænsning på 10 år, derefter blev artikler frasorteret på baggrund af overskrift og abstract, hvis artiklerne havde et fokus på offeret og konsekvenserne af at være i et hjem med misbrug.

Som beskrevet i PICOC-modellen og tabel 1, mangler punktet outcome i søgestrengen. Den lyder følgende; (treatment OR intervention OR therapy OR management OR rehabilitation). Når den sættes ind i søgning, finder Cinahl to resultater, Den Danske Forskningsdatabase finder stadig ingen og Google Scholar finder nu 363. Til sidst endte jeg med relativt få artikler, der blev læst helt igennem. Sorteringen er foretaget på baggrund af inklusions- og eksklusionskriterier, hvilket er illustreret i tabellen nedenunder: (Danneris & Monrad, 2018. s. 68 - 70)

Tabel 2 - inklusions- og eksklusionskriterier.

PICOC-modellen	Inklusionskriterier	Eksklusionskriterier
Population	socialarbejdere, sygeplejersker, læger, terapeuter, mv	Organisationsperspektiv, medarbejdere i lande der ikke er sammenlignelige med Danmark.
Outcome	Den sociale praksis og Arbejde med mennesker med seksuelle tanker om børn, pædofile, hebefile, mv. dømte og ikke dømte for seksualforbrydelser.	Arbejdet med ofre for seksuelle overgreb.
Context	Mennesker med seksuelle tanker om børn, pædofile, hebefile, mv. dømte og ikke dømte for seksualforbrydelser.	

Gennem litteratursøgningen er det blevet tydeligere, at der findes en relativt lille mængde litteratur, som omhandler frontmedarbejdernes arbejde, og den sociale praksis med mennesker med seksuelle tanker om børn eller omkring mennesker med seksuelle tanker om børn, hertil også pædofili, i det hele taget i dansk kontekst. Derimod findes der mere international forskning. Ved en søgning på Den Danske Forskningsdatabase udelukkende på ordet `pædofili` dukker der 10 resultater op, hvoraf den ene havde jeg kendskab til inden specialet og den er med til at danne grundlaget for erkendelsesinteressen, indledning og problemfeltet.

Det har været udfordrende at finde relevant forskning gennem søgeprocessen. Hvilket gav et indtryk af frontmedarbejdernes arbejde og de indsatser de arbejder med, når det omhandler mennesker med seksuelle tanker om børn, er stærkt mangelfuld. Dette underbygger specialets

pointe om, at der mangler forskning på dette område. Jeg vil i følgende afsnit lave en kort beskrivelse af udvalgt eksisterende empiri i. Den internationale forskning fundet i denne søgning, vil blive anvendt som baggrundsviden, da specialet har fokus på den danske kontekst. Jeg har fundet to artikler, der kunne være relevant for specialets problemformulering, disse to artikler vil blive beskrevet og de mest centrale pointer vil fremføres i følgende afsnit.

Eksisterende empiri og viden om feltet

I følgende afsnit vil eksisterende empiri, forskning og viden om feltet, der er relevant for frontmedarbejdernes arbejde med mennesker med seksuelle tanker om børn, blive beskrevet. Til sidst er der en opsummering, hvori ligheder og forskelle mellem specialet og eksisterende litteraturfeltet, vil blive beskrevet.

Tekst 1 - Diagnostik og behandling af pædofili

Artiklen er skrevet af Susanne Bengtson, Thorkil Sørensen og Ellids Kristensen. Den blev i 2019 trykt i Videnskab - ugeskriftet for læger. Artiklen præsenterer evidensbaseret viden om hvordan pædofili diagnosticeres og behandles i Danmark samt, hvad der påvirker dette. Målet er skabe en udvikling inden for den fælles viden på tværs af den faglige referenceramme, da menneskene ofte er stigmatiserede og har en misforstået livssituation.

Artiklen fremhæver tre hovedbudskaber, som er:

- 1) Pædofili er paralleliseret, men ikke det samme som at begå seksuelle overgreb på børn. Ligesom at størstedelen af de mennesker, der bliver dømt for overgreb på børn, ikke er pædofile.
- 2) Behandling og diagnosticering af pædofili bliver mere kompliceret af stigmatiseringen.
- 3) Det er nødvendigt i Danmark at skabe en forebyggende indsats, på et grundlag af samfundsoplysninger, mulighed for lettere adgang til behandling og mere forskning (Bengtson, Sørensen & Kristensen. 2019).

Artikel beskriver også, at forskning i emnet pædofili og seksuel interesse for børn, i Danmark er meget begrænset. Dette er særligt sammenlignet med andre psykiske lidelser, der har nogenlunde samme prævalens. For at opnå en effektiv forebyggende indsats er det

nødvendigt at forske i området, men det er en vanskelig opgave at anskaffe økonomiske midler. Artiklen konkluderer, at pædofili er en ikke selvvalgt seksuel interesse i børn. Den seksuelle interesse er relateret, men ikke identisk med det at begå et seksuelt overgreb. Afslutningsvis belyser den, at det er nødvendigt med en intensivering af både den primære og den sekundære forebyggelse, det skal være nemmere at kunne få behandling, også skal der forskes mere i indsatserne over for mennesker med seksuelle tanker om børn (Bengtson, Sørensen & Kristensen. 2019).

Denne artikel belyser nogle af de problemstillinger, som ligger til grund for interessen i at undersøge, hvordan frontmedarbejdere oplever kontakten med mennesker med seksuelle tanker om børn. Denne artikel vil blive anvendt som baggrundsviden igennem specialet, men den beretter om et område, der ikke kun for mennesket med seksuelle tanker om børn er marginaliseret og stigmatiseret, men at det også omhandler de professionelle, hvis formål er at forbedre og udvikle viden på området, om det er frontmedarbejderne, lederne eller forskerne selv.

Tekst 2 - Undersøgelse af muligheder for at styrke indsatsen til mennesker med pædofile tanker.

Denne forskning er fundet ved en tilfældig søgning på google, hvor jeg søgte på ord som pædofili, pædofile tendenser, pædofile tanker, mm. Det er noget af det nyeste inden for dansk forskning i forholdet til de indsatser, der findes og derfor er den også både relevant og aktuel for specialet. Sundhedsstyrelsens rapport er udarbejdet grundet, at finansloven i 2018 afsatte fem millioner kroner, til at forbedre indsatsen over for mennesker med pædofile tanker. Rapporten belyser og konkretiserer de udfordringer og problematikker, der omhandler feltet og det sociale arbejde (Sundhedsstyrelsen, 2019). Rapporten finder særligt tre områder, som kræver en væsentlig forbedring. Disse tre er følgende:

- 1) Et større fokus på oplysning, hertil også indsatser hvis formål er at afstigmatisere området.
- 2) At det skal være nemmere at få adgang til både behandling og tilbud, ved bl.a. en afskaffelse af den nuværende henvisningspraksis og skærpe journalerne, samt at oprette en mulighed for anonymitet i forbindelse med behandling.
- 3) Der skal være mere viden og vidensdeling på området, hvilket skal ske gennem oprettelsen af et videntcenter (Sundhedsstyrelsen, 2019. s. 8-9).

Denne rapport fra Sundhedsstyrelsen har undersøgt noget lig de områder, som jeg er interesseret i at undersøge gennem specialet og med dette også hvordan det sociale arbejdes praksis på bedste måde sikres for nuværende og fremtidig benyttelse. En signifikant lighed mellem rapporten og specialet er, at de begge er udarbejdet på forskellige professionelle udtalelser, som alle beskæftigede sig med mennesker med pædofile tanker/mennesker med seksuelle tanker om børn (Sundhedsstyrelsen, 2019, s. 53 - 54).

Sammenfatning

Artiklen `Diagnostik og behandling af pædofili` anvendes til at beskrive den medicinske del af tilgangen til pædofili, og for at skabe en fælles referenceramme for tilgangen, behandlingen og mangel på samme. Sundhedsstyrelsens rapport `Undersøgelse af muligheder for at styrke indsatsen til mennesker med pædofile tanker` er den seneste kortlægning af, hvilke indsatser der findes i Danmark. Derudover kommer den med præcise løsnings- og ændringsforslag, som vil kunne styrke Danmarks tilgang til mennesker med seksuelle tanker om børn. Artiklerne er relevante fordi de beskriver, hvordan den danske velfærdsstat har sammensat indsatser, behandlingsmuligheder og hvor der er videns huller, som bør styrkes for at forbedre praksissen. Derudover vil artiklerne blive inddraget gennem specialet, for at underbygge pointer og fund i empirien.

Teoretisk referenceramme

I dette afsnit vil jeg præsentere de teorier, som er udvalgt for at kunne belyse specialets problemstilling. Teorierne vil blive overordnet præsenteret, for på den måde at skabe gennemsigtighed og overblik over den relevans og kontekst disse vil indgå i.

Teori 1 - Beckers teori om outsiders

Ifølge Becker kan outsiders defineres på to forskellige måder. Den første kan forstås ved, at alle grupper skaber et regelsæt, som alle bør stræbe efter at overholde. På den måde bliver disse regler rammer om social adfærd, og hvad der anses for værende korrekt og forkert. Outsideren kan være den person som angiveligt har overtrådt disse regler og derfor anses for værende en særlig person, der lever uden for rammer og regler. Men dette individ, der stemples som outsider, kan have et andet syn på sagen. Dette kan betyde, at vedkommende kan føle, at det er de der stemplede vedkommende som outsider, selv er outsiders, fordi personen ikke er enig i de opsatte regler eller ikke anser de andre for at være legitime. Det er altså muligt at betragte afvigelse, som interaktionen mellem regelbryderen og dem, der

overholder reglerne, som det der har betydning. Dertil betyder det, at afvigelse ikke nødvendigvis er ens for alle, lige meget hvilken form for afvigelse der foregår (Becker, 2020. s. 21-30). Et eksempel i relation til specialets emne er, at seksuelle tanker om børn, anses i samfundet som værende afvigelse, da der her er en fælles forståelse for, at børn er uskyldige og ikke noget der skal forbindes med seksuelle aktiviteter. Men der er også steder for mennesker der har seksuelle tanker om børn, hvor de kan møde ligesindede og finde støtte i andre.

Et andet aspekt af Beckers teori om afvigelse og stemping er, at alle tilhører en kategori, efter de er blevet stemplet som afvigere, men at de alle ikke nødvendigvis er afvigere. Det samme gælder også omvendt, at det ikke er alle der afviger, som kan dækkes af en kategori (Becker, 2020 s. 30). Det kan være den kategori, som sættes for mennesker med seksuelle tanker om børn - de anses som kriminelle, klamme, frygtelige, mv. mennesker, fordi der hersker en sammenkobling mellem seksuelle tanker om børn, og det at have begået en seksualforbrydelse. Nogle mennesker i denne kategori, er seksualforbrydere, men nogle er ikke. Dermed vil alle seksualforbrydere ikke tilhører denne kategori, idet der findes kriminelle mennesker dømt for seksualforbrydelser, som ikke har seksuelle tanker om børn. Beckers påstand er, at det ikke er muligt at udtale sig om konkrete fællestræk, der kan være årsagen til afvigelsen. Men det er muligt at sige noget om fællestræk for personer i samme kategori eller om kategorien, der er blevet stemplet som afvigere. For at nævne den umiddelbare, så er fællestrækket det at være stemplet som afviger (Becker, 2020 s. 30-32). Beckers analyse af outsider nævner at forskellige grupperes regler, i nogle tilfælde, vil kunne modsige hinanden og at dette medfører en differentiering i holdningen om hvilken adfærd og opførsel, der anses som værende korrekt (Becker, 2020 s. 34-35). Dette er relevant i forholdet til specialets felt og frontmedarbejderne sociale kontekst, med mennesker med seksuelle tanker om børn.

Beckers begreber om forskellige former for afvigelse vil blive anvendt, til at skabe en forståelse, for frontmedarbejdernes rolle i den sociale praksis. Et eksempel på dette er, at frontmedarbejdernes arbejde bliver påvirket af afvigelses konteksten, da der kan opstå en formodning om, at alle mennesker med seksuelle tanker om børn, har begået en afvigelse. Hvilket Becker definerer som 'uforskyldte anklagede' (Becker, 2020 s. 37-38).

Teori 2 - Foucault om diskurs og seksualitetens historie

Michel Foucault (1926-84) udarbejdede et øget fokus på at gøre menneskers selvfølge-tænkninger og handlemåder mindre selvfølgelige. Formålet var at ryste det moderne menneskes erkendelse af en selv, for at bevise, at de styrende diskurser er skabt gennem historiske fænomener. Foucault var særligt optaget af en række skillelinjer, som er centralt i struktureringen af menneskers erfaringer; galskab over for fornuft, normalitet over for det afvigende, mennesket over for sproget, staten over for samfundet og seksualiteten over for perversionen. Ved at sætte disse erfaringer ind i en historisk kontekst viste Foucault, at menneskers tænkning grundlæggende er historisk og kulturelt formet.

Foucault er yderst kendt for begrebet 'diskurs', der anvendes i hans kritiske analyser af den moderne magt og velfærdsstaten. Det essentielle er at se, hvordan diskurser skabes gennem gensidige forhold mellem magt og viden, samt hvordan det er med til at skabe hvad der anses for at være den rigtige eller den gældende diskurs. Det er det aktuelle magtforhold og den viden der er tilgængelig, som er en afgørende faktor for, hvordan bestemte diskurser bliver aktuelle på nogle tidspunkter, frem for andre. De historiske betingelser er derfor uløseligt nødt til at blive betragtet som en del af diskurserne (Villadsen, 2017. s. 297-300) (Järvinen & Mik-Meyer, 2017. s. 21-24).

Nærværende speciale lader sig inspirere af denne forståelse, af diskurser og hvordan samtidsforståelsen, bliver en del af hvordan frontmedarbejderne italesætter deres arbejde og tilgang, med mennesker med seksuelle tanker om børn. Det er relevant at se på aktuelle diskurser i forholdet til mennesker med seksuelle tanker om børn, både for at belyse om diskursen er ændret og hvordan de påvirker frontmedarbejderne, samt i forbindelse med det sociale arbejde på feltet.

Udover at inddrage diskursbegrebet i specialet, vil Foucaults tænkning omkring seksualitet blive inddraget for at se på udvikling og seksualitetens rolle. Viljen til viden - Seksualitetens historie 1 blev offentliggjort i 1976 og senere oversat af Søren Gosvig Olesen. Bogen beskriver, at magt og sex ikke kan adskilles fra hinanden, men handler mere om magt. Foucaults begreber om bekendelse vil i analysen blive anvendt, for at undersøge den sociale praksis og magtens betydning i denne kontekst. Jeg trækker på tænkningerne herfra i relation til frontmedarbejderes arbejde og professionelle fortællinger, som alt er med til at skabe viden og større forståelse for området.

Teoretisk kombination

De to ovenstående teorier vil være det teoretiske udgangspunkt i specialet, og vil primært blive anvendt til at belyse og understøtte den indsamlede empiri, som afslutningsvis skal være grundlaget for besvarelsen af specialets problemformulering. Becker er udvalgt grundet et fokus på frontmedarbejdernes interaktion med mennesker med seksuelle tanker om børn, og dets fokus på stempling, da forskningen argumenterer for, at dette har en vigtig påvirkning af det arbejde, der foregår i Danmark og som frontmedarbejderne arbejder under. Foucault er udvalgt for at kunne belyse den seksuelle udviklings påvirkning af mennesket og samfundet. Teorierne vil supplere hinanden i analysering af frontmedarbejderens egne fortællinger om tilgange, da de kan belyse forskellige aspekter, af samme problematik. I et samspil vil dette give mulighed for at diskutere de forskellige syn og deres udvikling, i specialet. Samt supplerer hinanden i tilgangen og betydningen af frontmedarbejdernes sociale praksis, både for deres enkelte kontekst, men også generelt for frontmedarbejderne, der i en social praksis, med mennesker med seksuelle tanker om børn.

Analyse struktur

Analysen tager afsæt i informanternes udsagn, citater herfra og relevante teorier, som afslutningsvis vil besvare specialets problemformulering. Informanternes udsagn er blevet kodet og opdelt i temaet, som beskrevet i afsnittet omkring metoden. Min analysestrategi vil anvendes til at opnå en viden omkring frontmedarbejderens sociale praksis, med mennesker med seksuelle tanker om børn. Denne viden vil være konstrueret gennem informanternes udsagn og udvalgt teori, derfor vil det i kontekst af andet viden, være med til at skabe større bevågenhed omkring erkendelsesinteressen.

I specialet vil jeg dermed analysere frontmedarbejdernes sociale praksis i deres egne unikke kontekster, med inddragelse af Becker og Foucault, som vil være gennemgående i alle tre analysedele. Derudover vil jeg inddrage andre forskellige og relevante perspektiver, til at sætte et andet perspektiv ind eller til at underbygge informanternes fortællinger. Dette vil f.eks. være Erik Jappes teori om de tre p'ér, en antologi om forebyggelse og behandling samt socialt arbejde i teori og kontekst. Afslutningsvis i dette kapitel vil jeg lave en diskussion i en international kontekst, som vil være analysedel tre. Her i vil jeg inddrage eksempler fra lande, der på mange måder minder om den danske velfærdsstat, men særligt Sverige, Norge og Tyskland. I denne analysedel vil interviewet med Forskeren særligt blive inddraget. Mens fortællinger fra frontmedarbejderne vil blive inddraget gennem hele analysen.

Analyse

For bedst muligt at kunne besvare specialets problemformulering, har jeg valgt at inddele analysen i tre dele, som alle tager udgangspunkt i de udarbejdede undersøgelsesspørgsmål. Analysens første del vil fokusere på frontmedarbejderens fortællinger om, hvordan de arbejder med mennesker, med seksuelle tanker om børn. Her vil informanternes fortællinger spille en central rolle, i relation til udvalgt teori, til at besvare første undersøgelsesspørgsmål; Hvordan arbejder frontmedarbejderne med mennesker med seksuelle tanker om børn? Analysens anden del vil være en besvarelse af andet undersøgelsesspørgsmål; Hvilke betydninger har den sociale kontekst for interaktionen mellem frontmedarbejder og mennesker med seksuelle tanker om børn? Denne analysedel vil være delt op i en del omhandlende; kan pædofili anses som en seksualitet og det dobbelte tabu, som påvirker den sociale praksis. Afslutningsvis vil jeg diskutere analysens fund og sætte dette i relation til en international kontekst. Dette vil blive gjort ved særligt at inddrage Forskerens interview og udsagn om hvordan det ellers kunne se ud. Der vil blive arbejdet ud fra tredje undersøgelsesspørgsmål; Hvordan kontekstualiseres den sociale praksis i de nogle af omkringliggende lande?

Første analysedel - Frontmedarbejdernes arbejde og sociale praksis

For at kunne forstå og beskrive hvordan frontpersonalet arbejder med mennesker, med seksuelle tanker om børn, så er det indledningsvis nødvendigt at belyse, hvordan de selv fortæller om deres arbejde. For at skabe en bedre forståelse og skabe en ny viden, vil jeg inddrage relevante teoretiske perspektiver, som vil sættes i relation med informanternes udsagn. Informanternes arbejdsmæssige baggrunde gør, at der er en forskel i, hvordan de ser og arbejder med mennesker med seksuelle tanker om børn. Derfor er det indledningsvis vigtigt at klarlægge disse forskelle.

Sygeplejersken (2022) fortæller når hun bliver spurgt ind til, hvad hun omtaler målgruppen som følgende; *"Altså vi bruger ikke noget begreb om, da de er jo psykisk syge dem vi har. Så det er ikke sådan vi siger, at han er pædofil eller sådan noget. Altså det er jo psykisk syge mennesker"*. Fokuset for Sygeplejersken er den psykiske sygdom, og umiddelbart ikke seksuelle tanker om børn. De seksuelle tanker om børn bliver først relevant, når de bliver til handlinger eller når individet selv åbner op omkring at have de tanker. Når man ser på pædagogernes udsagn omkring deres arbejdsplads, fortæller Pædagog 1, at en af de grupper

af unge, som døgntilbuddet er godkendt til at arbejde med, er unge med seksuelt krænkende problematikker. Derfor har de også kendskab til om de unge, der bor på stedet er anbragt der for at have begået seksuelle overgreb og om de har seksuelle tanker om børn.

Frontmedarbejderne har den daglige kontakt med mennesker, der har seksuelle tanker om børn, så har de det tilfælles, at de arbejder i velfærdsinstitutioner, som gennem de seneste år har fokuseret på større krav om, at borgerne skal imødekommes i deres respektive situation, som et helt individ, med retten til diverse tilpassede og individuelt indrettede forløb. Hvilket kan ses som en del af deres faglig professionalisme, hvor de gennem deres uddannelse er blevet rammesat i deres arbejde.

Det kan diskuteres om dette er en unik del af sygeplejerskens eller pædagogernes sociale kontekst, eller om det gælder alle de frontmedarbejdere, som arbejder i den danske velfærdsstat, hvis fokus er fremmende for sundheden og velfærden. I forlængelse heraf kan det også diskuteres om det overhovedet er rammerne for velfærdsprofessionerne og den sociale kontekst, eller om det er en menneskelig tilgang, som er et vilkår for den sociale praksis. Der har gennem tiden været forskellige bud på, hvad der præcis er forklaringen på hvorfor pædofili opstår, men der hersker stadig en grundlæggende tvivl. Der kan ses en sammenhæng i konteksten af familie, men hvorvidt det er genetisk eller tillært adfærd, er stadig uklart. Det er ikke bevist, at risikofaktorer, såsom seksuelt misbrug i ens barndom eller hormonel ubalance, kan øge risikoen omkring pædofili og derfor er det nødvendigt at være meget forsigtigt med at drage konklusioner, om hvad årsagerne kan være (Sundhedsstyrelsen, 2019. s. 12). Hvilket går i tråd med frontmedarbejdernes fortællinger, om at der ikke klassificeres efter begreber, som en del af deres sociale praksis.

Ifølge Foucault er den moderne stat både individualiserende og totaliserende. Den individualiserende kommer til udtryk når den moderne stat interesserer sig for individets personlighed, selvopfattelse og psykiske konstitution, mens den totaliserende del udtrykkes ved borgerne som genstand for nationale indgribninger og overordnede kategoriseringer af borgerne, som fx kriminelle, pædofile eller krænkere (Mik-Meyer & Villadsen, 2007. s. 17). Frontmedarbejderne arbejder, som den moderne stats repræsentanter, for det individualiserede, da deres funktion er at varetage arbejdet og den sociale praksis, i relation til mennesker med seksuelle tanker om børn, både ud fra de personlige vilkår og de vilkår, som samfundet anser som værende afvigende. Derudover er velfærdsinstitutionerne betinget af faglige logikker, som er afgørende for, hvordan frontmedarbejderne kan møde den individuelle borger. Med andre ord så er de logikker og metoder, som velfærdsstatens

frontmedarbejder anvender afgørende for, hvad der anses som værende behandlingskrævende, hvad der anses som værende korrekt eller forkert adfærd, mv. (Mik-Meyer & Villadsen, 2007. s. 9). Disse faglige logikker påvirker Sygeplejersken og pædagogerne forskelligt, både grundet uddannelsesmæssig baggrund, men særligt grundet arbejdsområder og forskelligt fokus i forholdet til de organisatoriske rammer. En pointe er, at selvom de faglige logikker kan komme til udtryk forskelligt, er fællestrækket, at de alle arbejder inden for en fælles arbejdsramme, med mennesker med seksuelle tanker om børn. Dette skaber en forventning om, at på trods af forskelligheder, så mødes et menneske med seksuelle tanker om børn, på ens vilkår for kontakt. Forskellen på pædagogernes og Sygeplejerskens tilgange bliver synlig gennem den måde de selv fortæller om deres arbejde, her er en af forskellene den viden som frontmedarbejderne har, inden mødet med mennesket, med seksuelle tanker om børn. Frontmedarbejderne er måske i kontakt med mennesker grundet en anden årsag, enten anbringelse eller strafudmåling. Men samlet set er frontmedarbejderne i kontakt med, og har den fælles opgave at være i dialog mennesker med seksuelle tanker om børn.

Pædagog 1 (2022) fortæller, at *”så den første tid, er for os, givet på forhånd, vi har fået alle papirer, vi ved hvad vi skal og hvad opgaven er”*, derfor ved hun og Pædagog 2 på forhånd, hvilke problematikker den unge har og der er en allerede udarbejdet handleplan. Der ses her en afgørende forskel i den organisatoriske rammer for pædagogerne og Sygeplejersken. Fundet i dataindsamlingen er, at Sygeplejerskens fokus er diagnoser og sygdom, som det primære og de seksuelle tanker, som det sekundære, hvilket kan anses som et diskurssystem, som støtter sig på lægevidenskabelige grundantagelser i historien. Det er værd at reflektere over om frontmedarbejde selv vurderer, at det bør være sådan, at de seksuelle tanker er sekundære og i forlængelse om hvornår der er forskel i, hvad der er vigtigt at have fokus på. Et eksempel herpå kunne være den 39-årige mands fortælling, som er blevet fremsat i afsnittet om mediernes dækning af feltet. Han fortæller i forbindelse med retssagen, at hvis politiet ikke havde stoppet ham, ville han fortsat begå overgreb på børn, herunder sin egen datter (Søgaard, 2021). Måske ville det her, efter frontmedarbejderes erfaringer, være relevant at sætte et primært fokus på de seksuelle tanker om børn, og de eventuelle andre psykiske diagnoser i en sekundær rolle.

Diskursen som pædagogerne tydeliggøre gøre er en individfokuseret tilgang, som trækker på socialpædagogiske strømninger, hvor arbejdet er udviklingsfremmende, for at kunne give de

unge færdigheder til at skabe et meningsfuldt liv. De forskelle som er fundet i informanternes egne fortællinger kan anses som værende skabt over længere tidsperioder, og gennem historiske begivenheder. Dette har været med til at forme det der i dagens Danmark, anses for værende korrekt, forkert eller problematiseret adfærd. Den historiske beskrivelse har ikke nødvendigvis været kronologisk, da det er frontmedarbejderens arbejde, med mennesker med seksuelle tanker om børn og andre relaterede temaer, som er den centrale udvikling (Villadsen, 2017. s. 303-305). Ud fra et kritisk poststrukturalistisk perspektiv, anses magt som værende allestedsnærværende, og produktivt forhold til de sociale relationer. Derudover hævdes det, at magt er et produkt af diskurser. Derfor må man se på hvilke diskurser, der konstruerer viden, magt og identitet i den specifikke kontekst. Foucaults tilgang til magt hviler på tre punkter:

- 1) Magt er noget der udøves, frem for noget der rådes over.
- 2) Magt er produktivt.
- 3) Magt anses som kommende nedefra (Healy, 2016. s. 312 - 313).

Når dette ses i relation i informanternes fortællinger om deres arbejde, bliver det nødvendigt at se på frontmedarbejdernes arbejde og relation til mennesker med seksuelle tanker om børn. Hverken Sygeplejersken og pædagogerne arbejder centeret med behandlingssamtaler og terapi. Derfor må det antages, at dette påvirker magtrelationen ved, at mennesket selv vælger sit bekendelsesniveau i forholdet til hvad der deles, med de frontmedarbejdere, de møder i dagligdagen og deres selvbestemmelses ret, påvirker hvad de ønsker at opnå i deres liv eller hverdag. I dette ses magten nedefra, da mennesket med seksuelle tanker om børn, ikke kan tvinges til at gøre noget, med derimod må motiveres til handling, hvilket er en del af frontmedarbejderes sociale praksis. En dimension, som må anerkendes når der analyseres på afvigelse og adfærd, er de forskellige kategorier af afvigelse. Mennesker med seksuelle tanker om børn kan opleve, at deres stemping, som afviger, kan variere alt efter den sociale kontekst. Afvigelse kan anses som åben i behandling samtalerne, men i andre relationer anses som hemmelig (Becker, 2020. s. 37). Frontmedarbejderne varetager den daglige kontakt, som indeholder den almindelige daglige levemåde og som frontmedarbejderne arbejder med at udvikle, så der skabes de bedre muligheder for mennesker med seksuelle tanker om børn. Men når man arbejder med mennesker, opstår der nogle gange uforudsete begivenheder, som man må forholde sig til. Sygeplejersken fortæller, at hun har haft terapeutiske samtaler om baggrund og livshistorie, hvor det er blevet synligt, at flere har været udsat for seksuelle overgreb i barndommen eller, at de har en seksuel interesse for børn. Pædagog 2 fortæller om

samme tilgang og, at der er særlige tilbud, som de anvender på døgntilbuddet, som fx. børnehuse og Juno (ref. JanusCentrets afdeling i Jylland).

“Når de har enten været udsat, eller de har udsat andre, er der nogle psykologer, der går i dybden og arbejder med dem, så det går vi ikke så dybt, dybt ind i, men hvad vi taler om, det kommer lidt an på relationen, og sådan Louise, men vi forsøger så vidt muligt at tale åbent omkring tingene, og de er bevidste, om vi har en viden omkring, hvad der er sket helt, men tit så er det jo meget skamfuldt for dem at tale omkring.”
(Pædagog 2, 2022)

Pædagog 2 fortæller at deres rolle ikke er det dybtgående og samtale orienterede. Men derimod at de, alt efter relationen, forsøger at skabe et rum hvor der er åbenhed og rummelighed til at tale om tingene, samtidig med at der er åbenhed om at alle frontmedarbejderne har en viden, om hændelsesforløb, som ligger før anbringelsen. Frontmedarbejderne har et fælles fokus på, at deres tilgange er individuelle og udviklende. Gennem Foucaults opfordring til at skabe refleksioner over, hvordan magt udøves i specifikke sociale praksisser og af specifikke mennesker, er det nødvendigt at erkende, at relativt magtesløse grupper, kan udøve magt. Dette kan i praksis bidrage til et fokus på at fremme autonomien, ved en opfordring til frontmedarbejderne støtter borgerne i at udøve magt (Healy, 2016. s. 313). Sygeplejersken skal udover fokus på fysiske og psykiatriske diagnoser også have en tilgang til mennesket, der har seksuelle tanker om børn, som lindrer deres tilstand i forholdet til at møde dem hvor de er og hvordan de har det, samt forsøge at normalisere deres tankegang, da det er en del af mennesket og vedkommendes personlighed. Det kan her diskuteres om dette er specifikt for informanternes sociale praksis eller om det ikke er et vilkår for at arbejde, som frontmedarbejder i et felt, hvor holdningerne til det er med stor diversitet. Dermed er det nødvendigt at rumme det hele menneske, hvis oplevelser omkring at have seksuelle tanker om børn, kan være meget lidelsesfulde. Frontmedarbejdernes sociale praksis skal rumme menneskers, med seksuelle tanker om børn, selvteknologier. Foucaults interesse i selvteknologier er et relevant analytisk begreb, der dækker over individers redskaber til at styre dem selv og deres adfærd. Gennem selvteknologier bliver det muligt at studere hvilke redskaber og procedurer, et individ kan anvende til at forme sig selv med. Dette foregår gennem egen hjælp eller gennem hjælp fra andre, som gør det muligt at lave ændringer på individets egen krop, adfærd eller tanker (Foucault, 1994, s. 30). *“Jeg synes også meget det her, vi gør med at have fokus på de gode ting de nu kan ikke så meget med, hvad de ikke kan, ligesom styrke dem, idet de nu kan og*

så." Pædagog 1 (2022) beskriver et fokus på de unges ressourcer og at styrke dem. Dette er en vigtig pointe i frontmedarbejdernes arbejde med mennesker, med seksuelle tanker om børn, at de hjælper og støtter dem i den selvteknologi og selvrefleksion, som opstår under udvikling. Frontmedarbejderes arbejde er meget alsidigt og kræver deres opmærksomhed, på mange punkter i løbet af arbejdsdagen. Den sociale praksis bliver unægteligt påvirket af tid og om frontmedarbejderne har nok ressourcer til at håndtere alle dets opgaver.

Der kan ses en normaliserings diskurs ved forsøget på at ændre mennesker med seksuelle tanker om børns tankegang ved, at outsiders omgås mennesker med det, der kan anses som en normal tankegang og seksuel præference. Her får frontmedarbejderen en regelhåndhæverfunktion, hvor de står over for både at skulle demonstrere, at der stadig er et problem, som vedkommende skal håndhæve for, at der bliver skabt mening, når der stadig foregår en overtrædelse af de opstillede regler. På den anden side er vedkommende nødt til at bevise, at indsatserne eller håndhævelsen faktisk har en positiv effekt. En bemærkning hertil er, at regelhåndhæverfunktioner kan være tilbøjelige til at have et pessimistisk syn på menneskets natur (Becker, 2020. s. 156-157). For mennesker, med seksuelle tanker om børn, kan dette skabe en indespærring og fornægtelse af alt seksualitet, hvis sigte ikke er forplantning, da seksualiteten bliver absorberet af reproduktionen funktionelle alvor. Dette bliver hvad der anses som normen for eller sandheden om seksualitet (Foucault, 1994. s. 15-16). Frontmedarbejderen taler sig ind i en i to forskellige diskurser. Den ene er præget af samfundets tilgang til mennesker med seksuelle tanker om børn, hvor det er noget der ikke er okay eller acceptabelt at ydre sig om. Hvilket sygeplejersken giver udtryk for, gennem hendes udsagn om at seksuelle tanker om børn ikke er okay, men at det jo er en sygdom. Her kan der ses en diskurs som er behandlingsorienteret og indespærrende i muligheden for at tale højt om de tanker der opleves. Den anden diskurs er mere orienteret i at give mennesker muligheden for at tale højt om deres tanker, i de rette kanaler, så der ikke opstår yderligere stempling eller at det er med livet som indsats. Pædagog 1 taler om at der opstår en professionel stolthed, når de unge vælger hvem de taler med om deres frustrationer, tanker og følelser med. Denne diskurs kan anses som positivt fordrende for udviklingen omkring en normalisering af at skabe et forum hvor der tales om seksuelle tanker om børn, i den danske sociale praksis. Dette kan bredes til andre problematiserede seksualiteter eller lignede, da det ikke kun er en fordring for netop dette felt, men nærmere en positiv udvikling i den danske kontekst.

Frontmedarbejderne har en forpligtelse til at håndhæve, både de regler der er opstillet af samfundet, og for den specifikke organisation. Derudover er de nødt til at have et fokus i relation til seksuelle tanker om børn, hvor der skal være plads til, at mennesker har disse tanker, selvom det i samfundet ikke anses som værende acceptabelt. Et fund i dataindsamlingen er, at frontmedarbejdernes tilgang til mennesker med seksuelle tanker om børn, bør foregå uden stemping eller et andet syn, end de giver andre mennesker de møder i deres arbejde. Frontmedarbejderne bliver her sat på en større opgave, da årsagen til om et menneske har seksuelle tanker om børn kan være mangfoldig, og hertil kan det diskuteres om man kan håndhæve regler i en sådan grad, at det ændre et tankemønster. Man kan argumentere for, at hvis et menneske har seksuelt krænkende adfærd og herunder seksuelle tanker om børn, som er indlært gennem tidligere oplevelser, så kan vedkommende aflære sine problematikker. Men hvis frontmedarbejdere skal håndhæve en aflæring af tankemønstre, er det blandt andet en nødvendig overvejelse om den normaliserings diskurs, der regelsætter, hvilke seksuelle præferencer et menneske må have eller ikke have, kan gøre skade på et andet menneske eller mennesket, der har seksuelle tanker om børn. Herunder bør det også overvejes, hvad der sker ved mennesket, hvis man aflærer individets seksuelle tanker om børn. Foucaults aspekt om perversionernes indpodning har et relevant aspekt, taler om en fordrivelse af de former for seksualitet, der ikke er centeret i reproduktionens økonomi og dermed ikke har forplantning som endemål. Gennem tidens fordømmelser af småperversioner, der er undtagelser for genitalcenteret seksualitet, er disse blevet regnet som sindssygdomme, hvilket har skabt en norm for menneskers seksuelle udvikling fra vugge til grav, samt omhyggeligt at have organiseret pædagogisk kontrol og medicinske behandlinger (Foucault, 1994. s. 45). Så hvis et menneskes primære seksuelle interesse er i børn eller det er deres referenceramme for egen seksuelle erfaring, kan frontmedarbejderne så normalisere deres tankemønstre? - eller er det i stedet løsningen at normalisere det, at et mennesker har seksuelle tanker om børn, for på den måde at skabe et rum med accept af tilstanden, og bedre at kunne hjælpe mennesket til at håndtere livet og dets udfordringer? Hvis formålet er at normalisere menneskers seksuelle tanker, i henhold til de samfunds accepterede tænkninger, vil man få fjernet de seksuelle tanker om børn og lysten hertil, eller vil man nærmere undertrykke den endnu mere?

Hvis formålet derimod er at skabe en normaliseringen, af det at tale om de seksuelle tanker et menneske oplever, og normalisere menneskers individuelle følelser, lyster og tanker, så vil frontmedarbejderne med den rette viden om feltet, kunne give mennesker med seksuelle tanker om børn, redskaber til at håndtere deres frustrationer og lyster. Men for, at dette er

muligt, må samfundets tilgang ændres og derved bliver der skabt en ny normaliserings diskurs, da det normale er nødt til at inddrage det der anses som værende normalt.

“rigtig meget er relations båret. At der er fortrolighed mellem noget af personalet, og at de ikke fortæller alt til alle, og de venter til f.eks. Torben (fiktivt navn) er på arbejde for han lytter på en måde og taler på en måde som er god for mig. Det ser jeg som sundhedstegn, at de ikke er ukritiske i deres kontakt.” (Pædagog 1, 2022)

I ovenstående citat fra pædagog 1 fortæller hun at relationerne mellem frontmedarbejderen og mennesket, med seksuelle tanker om børn, bliver subjektiv, hvilket anses som værende et sundhedstegn, fra hendes synspunkt, da det ikke er alt man bør fortælle til alle. Derudover bliver det synligt, at relationen mellem mennesket med seksuelle tanker om børn og frontmedarbejderen bliver indvirkende i, på hvad der deles mellem dem, fordi mennesket selv kan opsøge den kontakt, som vedkommende er mest komfortabel i. Beckers teori om, at det er samfundet der skaber afvigelse gennem, at sociale grupper opstiller regler, som skaber afvigelse, når disse regler overtrædes. Derfor taler dette ind i det perspektiv at det ikke en egenskab, mennesker har på baggrund af en handling, men derimod en konsekvens af andres reaktioner og sanktioner i forholdet til mennesket, som af afgørende for hvem, der anses som værende afvigere. Da det er samfundets eller den sociale gruppes reaktion på en persons handling, der stempler en som afviger, er det ikke muligt at udtale sig om gruppen, som forskes i er homogen eller, at alle der har overtrådt den pågældende regel faktisk er i gruppen af afvigere (Becker, 2020. s. 27-30). Fælles for frontmedarbejderne er, at de som repræsentanter for regelhåndhæverfunktionerne og derfor må indgå i relation til mennesker med seksuelle tanker om børn, på et grundlag af forståelse og omsorg. Et af fundene i dataindsamlingen er, at alle informanternes fortællinger omhandler netop dette, at en af deres tilgange er at skabe en relation, hvor der ikke udskammes eller stemples på baggrund af menneskers handlinger eller seksuelle tanker. Hertil er det vigtigt at have fokus på, at mennesker er mere end deres dom, handlinger eller tanker, hvilket må være en central del af den sociale praksis. Som tidligere beskrevet kan det have store konsekvenser for mennesker at have seksuelle tanker om børn, men der vil også være nogle mennesker, der ikke føler, at deres tanker og i sidste fald handlinger er forkerte eller lidelsesfulde. Derfor er frontmedarbejderne nødsaget til at tage individets personlige holdninger og ståsted i mente, for at kunne yde den bedst mulige omsorg og næstekærlighed. Det beskriver Pædagog 1 (2022) ved, at deres tilgange er orienteret i at møde mennesker med seksuelle tanker om børn,

med omsorg og en neutral tilgang i konflikter. *“Men det er tit konfliktnedtrappende tilgang, og en måde hvor de bliver forstået, de måske ikke er vant til.”* Det tolkes af dette, at når de unge, med seksuelle tanker om børn eller unge der har begået overgreb på børn, bliver mødt med nye eller andre tilgange, end dem de har været vant til og den stempling de før har mødt. Så det der bliver betragtet som afvigelse afhængig af, hvem der bestemmer, at de er påvirket af den afvigende handling (Becker, 2020. s. 33-34). Hvilket vil kunne have en påvirkning der enten mindsker eller helt fjerner den stempling, som de ellers er blevet mødt med. Dette kan forstås, at den afvigende handling bliver hemmelig, i den forstand, at det er en ting som omgivelserne er klar over, men som ikke italesættes (Becker, 2020. s. 38). I frontmedarbejdernes sociale praksis er der oftest en opgave i at skabe klarhed overfor mennesket med seksuelle tanker om børn om, om at de har kendskab til årsagen for kontakten. Mens samtidig at skabe fortrolighed i omgivelser, hvor der er andre mennesker, så *“de selv kan skabe deres livsfortælling”* (Pædagog 1, 2022). Dette kan dog ikke udelukkende anses for værende unikt for de frontmedarbejdere, der arbejder med mennesker, med seksuelle tanker om børn, men dette er nærmere et vilkår for at arbejde i den danske velfærdsstat, hvor medarbejdere er underlagt tavshedspligt og deres funktion omhandler at være en støtte eller en regelhåndhæver, m.m., for yderligere udvikling. Om det er blevet sværere at have seksuelle tanker om børn gennem nyere tid, er ikke muligt at fastlægge, men den paradoksale følelse om hele tiden at være forkert, selv når man gør alt andet rigtigt, er utilstrækkeligheden. Denne følelse er yderst selvdestruktiv og kan blive en konstant gnaven i et menneskes samvittighed (Hjortkjær, 2022, s. 11-12). Denne følelse er noget af det frontmedarbejderne giver udtryk for at arbejde med at mindske for mennesker, med seksuelle tanker om børn, derigennem give mennesket en større selvforståelse og muligheder for gennem redskaber og kompetencer til at mestre deres liv.

Hvilket pædagogerne fortæller de arbejder med gennem mentaliserende og ud fra low arousal, hvilket beskrives at følges ad. Dette er ikke nødvendigvis unikt for netop denne sociale praksis og, hvad betyder det egentlig, at de to ting følges ad, gør de altid det? - eller er det pædagogernes egne konstruktioner, af deres hverdag og tilgange?

Mentalisering handler om at forstå sin egen og andres adfærd, ud fra mentale tilstande, som følelser, tanker, behov, mv. Det foregår for det meste automatisk, da mennesker hele tiden er opmærksomme på egne og andres mentale tilstande, og kan tilpasse handlinger dertil (Center for Mentalisering, u.å). På denne måde bliver der skabt et rum hvor de unge, med seksuelle tanker om børn, kan snakke om personlige ting, når de er klar til det. Dette sker under de

regler og rammer som samfundet har opsat og *“stop er også stop”*. Men som Pædagog 1 (2022) fortæller så har nogle af de anbragte unge fået deres straf: *“Ofte kommer de også fra særlig sikrede institutioner, dermed også sagt, i anførselstegn – de har haft deres straf – så vi er fase 2 eller 3. I deres ungdomssanktioner, hvis de er dømt.”* Det er med andre ord ikke altid frontmedarbejderens rolle at varetage strafudmålingen, men det er altid frontmedarbejdernes arbejde at være opmærksom på adfærd, som kan være problematiseret. *“(…) altså en af dem jeg har. Han bor der lige ved siden af børnehaven. (...) Vi kan ikke gøre noget ved det når der kun er tanker, men er opmærksom på hvis der sker et eller andet.”* (Sygeplejersken, 2022). Selvom seksuelle tanker om børn, i samfundet anses som værende afvigende, så er det ikke en forbrydelse at have disse tanker, men det bliver det hvis først der handles på dem. Derfor har frontmedarbejderne fokus på om tankerne udvikler sig til handlinger. *“Det er ikke fordi vi går ind og gør en kæmpe indsats, så altså vi holder øje med det og så selvfølgelig ham som vi opdagede så børneporno, politianmeldte vi altså.”* (Sygeplejersken, 2022). Frontmedarbejderne arbejder i et spænd mellem samfundets regler og at gøre det bedste for individet. Her indenunder ligger der også et beskyttelsesperspektiv, som ikke kan anfægtes. Frontmedarbejderne har pligt til at underrette myndighederne, hvis et barn er i fare, men også hvis mennesket, med seksuelle tanker om børn, er til fare for sig selv. Pædagog 1 fortæller om en ung dreng, der blev anbragt for et seksuelt overgreb på sin søster, hvor han ikke forstod reaktionen på det han gjorde, fordi han i en pornofilm havde set en mand og kvinde have sex, og for ham var søsteren en kvinde og han en mand. Længere var tanken ikke for ham. Her er det en af opgaverne for frontmedarbejderne at beskytte drengen mod ham selv og lærer ham at dette var forkert. Samtidig med at være opmærksom på at lignende hændelser ikke sker igen. Men for drengen resulterede handlingen, i en afhentning af politiet og en anbringelse. Hvilket har haft voldsomme konsekvenser for hans tilgang til verden, efter han er fraflyttet anbringelsen. Han tør ikke indgå i en romantisk og seksuel relation til en kvinde, selv på hans egen alder, fordi hans tidligere reference endte som den gjorde. Disse personlige konsekvenser af omgivelsernes reaktioner på hans handlinger, må undersøges nærmere og forebygges så det ikke gentager sig, så mennesker ikke udsættes for dette og, at de personlige konsekvenser, ikke internaliseres og afholder dem fra at leve et liv med jævnaldrende.

Tilgangen i ens arbejde påvirker unægteligt også modtageren af ens arbejde, hvilket er derfor jeg finder det relevant at belyse arbejdet, som beskrevet ovenfor. Pædagog 2 (2022) fortæller om en anerkendende tilgang til deres målgruppe. *“Vi har jo altid en anerkendende tilgang til*

alle de unge altid. Det er mega vigtigt med en anerkendende tilgang og det her med at få skabt relationer. Det er jo altid det vigtigste i hele verden.” Den anerkendende tilgang, når en central rolle i frontmedarbejderens sociale praksis, danner den grundlaget for god relations arbejde. Men hvordan kan det vides, at denne tilgang virker eller bliver modtaget af mennesket med seksuelle tanker om børn. Selvom Pædagog 2 selv mener, at hun arbejder ud fra denne tilgang, er der ubesvaret undren, som efterlades. Nemlig om der er forskel i, hvordan hun arbejder anerkendende eller om der er en præmis, som skal opfyldes for at blive mødt med anerkendelse. Denne præmis er noget der kunne være blevet belyst mere dybdegående, men det vil kræve et større studie, end specialets rammer tillader. Frontmedarbejdernes sociale praksis er påvirket af deres egen tilgang til mennesker med seksuelle tanker om børn, men en fælles præmis for det sociale arbejde er, at den hjælpende socialarbejder møder den hjælpsøgende borger. Den sociale praksis er omgærdet af en række idealer; relationen skal være respektfuld, ligeværdig og menneskelig. Frontmedarbejderen er klienternes talerør i systemet, klienterne skal indvies i arbejdet med deres situation, samt skal relationen være social og vejledningscenteret (Uggerhøj, 2002. S. 84).

Frontmedarbejdernes personlige holdningers rolle

Nogle af de ting der spiller en rolle i frontmedarbejdernes arbejde og tilgange, til/med mennesker med seksuelle tanker om børn lige meget, uanfægtet den sociale praksis, er deres personlige holdning. Dette er også selvom, at frontmedarbejderne bliver uddannet i ikke at lade deres holdning påvirke arbejdet, som er en menneskelig egenskab at danne holdninger og fordomme.

Erik Jappe har videreudviklet på teorien om de tre p'er. Hvilket står for professionel, personlig og privat, som frontmedarbejderne kan bruge i tilgangen til den målgruppe, de arbejder med og ofte møder inden for socialt arbejde (Vaaben & Richter, 2017). Denne teori vil jeg kort sætte i relation til informanterne og deres udsagn i følgende;

Til spørgsmålet “Hvad er din personlige holdning til dette felt? Hvad tænker du når du går hjem, eller hvad tænkte du om det inden du startede med at arbejde her?” svarede Sygeplejersken (2022) meget ærligt; *“Jeg synes jo egentlig, så er min personlige holdning, at det jo er klart, at de burde kastreres ikke?”*. Sygeplejersken holdning om mennesker med seksuelle tanker om børn er, at de burde kastreres, afspejler et samfundssyn, som er blevet beskrevet i problemfeltet. Sygeplejersken fortæller derudover, at hun som barn, selv er blevet udsat for seksuelle overgreb, hvilket får en indflydelse på hendes holdning. Dette håndterer hun b.la. ved, at på tidligere arbejdsplads i retspsykiatrien, ikke at være kontaktperson eller i

tæt kontakt til de patienter, som havde begået decideret overgreb på børn, men derimod er det for hende nemmere at arbejde med dem, der har seksuelle tanker om børn, men ikke har handlet på dem. Sygeplejersken kan tolkes at arbejde inden for hendes faglighed som professionel, hvilket giver hende en beskyttelse af hendes personlige grænser, men dette kan resultere i en opfattelse af hende, fra hendes omgivelser, som værende upersonlig. Men når Sygeplejersken, opretter en barriere i forholdet til at være kontaktperson, får netop mennesker der har begået overgreb på børn, så er der ikke er lig med tegn til, at dette er hendes tilgang til alle de patienter hun arbejder med. Det vil være nærmest umuligt at lave en vurdering, af om Sygeplejersken arbejder inden for Jappes personlige eller private begreber. Grundet Sygeplejerskens beretning om, at hun har det nemmere ved at arbejde med mennesker med seksuelle tanker om børn, end dem der er dømt for overgreb, giver det hende en mulighed for at være mere åben og personlig i hendes tilgang. Hvilket er en vigtig del af relations arbejdet både i arbejdet med mennesker, men også på det sociale arbejdes felt. Her involverer hun sig og stiller spørgsmål uden, at hun slipper sin professionelle rolle (Vaaben & Richter, 2017).

Pædagog 1 beskriver en forudindtaget holdning til, at målgruppen som værende svær at arbejde med. Men, at hun under sit studie blev mødt af en vejleder, der opfordrede hende til ikke at læse journaler, for på den måde at kunne have en mere åben tilgang til at møde et menneske, som et menneske. Denne tilgang er en hun stadig praktiserer.

“Jeg havde en forudindtaget holdning, at jeg ville have det svært at arbejde med de børn og unge (red. krænker). Jeg startede som studerende her, så min vejleder på daværende tidspunkt sagde, at det var vigtigt, at jeg ikke læste deres journaler men mødte dem, hvor de var for ikke at få den forudindtaget holdning til dem. Det tror jeg var et godt redskab til at møde mennesket som mennesket, og det tror jeg, jeg har taget med videre gennem de otte år.” (2022)

Pædagog 1's tilgang til mødet med mennesket med seksuelle tanker om børn, hvor de er og ud fra deres egne forudsætninger, hvilket kan anses som en mere personlig tilgang, da hendes professionelle rolle er at sikre, at unge overholder de opstillede aftaler enten fra døgntilbuddet eller fra samfundet. I dette kan hun blive nødt til at være opmærksom på ikke at overskride grænsen mellem personlig og privat, da jo mere denne overskrives, desto sværere er det at opretholde ens professionalisme (Vaaben & Richter, 2017).

Pædagog 2 (2022) fortæller om en stor udvikling fra dengang hun startede til nu. Da hun startede arbejdede hun med overvågede besøg i fængsler, hvor det specifikt var fædre, der skulle have besøg af deres børn, for retten til ens børn, forsvinder ikke konsekvent når man fængsles. *“Til trods for de sad i fængsel, skulle de jo have lov til at se deres børn stadigvæk”*. Citatet kan forstås på to måder, ved at se på ordvalget i fortællingen; først forstående på en facon, for naturligvis skal forældre se deres børn, selvom de er i fængsel. Den anden måde er på en mere afvisende eller afstandtagende måde ved at se på, at til trods for, at fædrene er i fængsel, skal de vel have lov til at se deres børn. Til dette beskriver Pædagog 2, at hun var nødt til at stoppe arbejdet, da hun tænkte, at hun havde lyst til at slå disse mennesker ihjel og, at det var for grænseoverskridende at skulle informere en far om, at nu skulle han slippe sit barn eller, at deres adfærd var meget upassende omkring deres små piger eller drenge. *“Det var så kvalmende at se på.”* Her må det forstås, at Pædagog 2 (2022) havde en emotionel reaktion, på den sociale kontekst. På daværende tidspunkt var Pædagog 2 (2022) i 20’erne og var grøn i arbejdet med mennesker, og havde en tanke om de var de voksne så *“hvad fanden bilder de sig ind, ikke?”*. Her var grænserne mellem det personlige og private meget flydende. Pædagog 2 blev så påvirket af den private del både i hendes normer, etik og morale, at det havde indflydelse på hendes professionelle virke, og derfor måtte stoppe arbejdet, og finde en anden tilgang til arbejdet med mennesker med seksuelle tanker om børn (Vaaben & Richter, 2017). Dette syn har med alderen ændret sig og der skal nu meget til før hun bliver overrasket over menneskers adfærd. *“Jeg tænker, Louise, qua mine mange års erfaringer, hvad Jeg har set, hørt og mærket igennem alle de her år, så tænker jeg bare, at jeg tager meget let på tingene efterhånden.”* Pædagog 2 (2022) beskriver selv, at hun mener dette er en styrke i arbejdet med mennesker med seksuelle tanker om børn. Hun beskriver det som et psykisk boozt, da hun nu tager ting mere roligt og er løsningsorienteret. Gennem dette fortæller hun, at hun ikke føler hun tager ting så personligt længere eller, at de bliver taget med hjem, efter hendes arbejdsdag, modsat nogle af de mere uerfarne kollegaer. Men når intet længere påvirker en i arbejdet, sker der en forrådelse af den sociale praksis, hvor i frontmedarbejderne arbejder. Begrebet forrådelse dækker over en udviklingsproces, hvor den professionelle bliver mere og mere brutal i din måde at tænke og handle på (Birkemose, 2015). Hertil mangler et begreb for den frontmedarbejder, der oplever fænomenet `forrådelse` eller en anden indre ændring i sit arbejde og professionelle virke. På baggrund af specialets dataindsamling og informanternes fortællinger, vil jeg argumentere for, at frontmedarbejderne oplever en forstening. Med dette mener jeg, at når intet længere overrasker eller fremprovokerer en indre reaktion, om end det er handlinger, udsagn eller fortællinger, så har frontmedarbejderen ramt

en professionel og personlig forstening. Derudover kan der i den professionelle forstening ske det, at frontmedarbejderen ikke ser nye ændringer eller forandringer, og dermed risikerer at fastholde mennesker i en situation, som de enten er ved at bryde ud af eller ikke længere er i. Hertil kan der tales om det er professionel eller personlig etisk korrekt, ikke længere at blive berørt af situationer eller frustrationer, som kan være til stor lidelse for et andet menneske.

Uanfægtet om frontmedarbejderne bevæger sig i Jappes begreber om professionelle, personlig og privat, eller om der er tale om professionel og personlig forstening, i deres tilgange og arbejde med mennesker med seksuelle tanker om børn, så er det tydeligt, at frontmedarbejdernes personlige holdninger påvirker tilgangen og arbejdet, om det er direkte eller indirekte. Af dette kan man udlede, at der er mangel på undervisning eller supervision i håndtering af at arbejde med et felt, der skaber store diskussioner mellem frontmedarbejderne, mennesker og i samfundet.

Pædagog 1 beskriver vigtigheden af at skabe et frirum for mennesker med seksuelle tanker om børn, hvor de kan mødes neutralt af omgivelserne og uden stempling eller fordømmelse. Hvor dette foregår er i bund og grund irrelevant, men det skal være et sted, hvor mennesket føler sig tryk og hvor der er plads til den behandling og anonymitet som fx. alkoholikere får når de deltager i AA-møder. Om dette er særbehandling, fordi alkoholisme anses som en sygdom eller ej, så er et fund, at frontmedarbejderne mangler muligheder og viden for at hjælpe mennesker med seksuelle tanker om børn, i en positiv udvikling.

Anden analysedel - Den sociale konteksts betydning for interaktionen

Udover at se på frontmedarbejdernes påvirkning på arbejdet, er det også muligt at se på hvordan de sociale kontekster spiller en rolle for interaktionen mellem dem og mennesker med seksuelle tanker om børn. Først og fremmest er det relevant at undersøge diskursen omkring mennesker med seksuelle tanker om børn, gennem dette også forståelsen og italesættelsen omkring dette. I følgende analyse vil jeg inddrage teori om Becker og Foucault til at undersøge denne diskurs, med inddragelse af udsagn fra alle informanter.

Er pædofili en seksualitet?

Seksualitet forstås i dag som en grundlæggende del af menneskers liv og identitet.

Menneskers seksualitet er dynamisk og varierende alt efter, hvilket individ man taler med og om. Seksualitet præciseres af World Health Organisation (WHO) som at indebære elementer af sex, oplevelsen af erotik, nydelse og intimitet, samt reproduktion. Derudover mener WHO, at seksualitet udtrykkes gennem tanker, lyster, adfærd og relationer (WHO, 2020). Men kan man eller bør man tale om seksuelle tanker om børn på denne måde?

Dette var ikke et spørgsmål jeg spurgte informanter om, grundet et ønske om at få deres oprindelige og uforbeholdne holdning, ved at se på hvordan informanterne selv omtaler dette. Sygeplejersken omtaler en seksuel tiltrækning til børn, som seksualitet, men beskriver også, at en erfaring med seksuelle tanker om børn og evt. handlinger hertil nogle gange er indlært adfærd, efter menneskets egne oplevelser. Dette kan både være, hvis de selv har været udsat for seksuelle overgreb i barndommen eller, at de stadig hænger i de seksuelle oplevelser, de havde i deres start teenageår også efterfølgende ikke har været seksuelt aktive. Hertil kan der muligvis være en psykisk begrænsning, der gør, at de ikke kan sætte sig ind i konteksten af, at de ikke selv er teenager længere og, at det derfor er en forkert og ulovlig handling. Dette syn på pædofili som en seksualitet kan understøttes af en antologi fra 2021, der beskriver seksualitet som en naturlig del af livet, og som for de fleste bringer glæde og trivsel. Seksualitet handler om mere end det fysiske behov, men også om det følelsesmæssige, nærhed og intimitet, hvor man kan dele følelser og oplevelser. Derfor kan man ikke skille seksualiteten og menneskets seksuelle præferencer fra et menneskes identitet, fordi den har en afgørende rolle i menneskers selvopfattelse. For mennesker med seksuelle tanker om børn vil seksualiteten miste mange af disse positive elementer, fordi mennesket ikke kan/må handle og udleve sin seksualitet eller dele intimiteten med vedkommendes foretrukne seksuelle interesse, et barn (Anon, 2021. s. 167). Seksualitetens historie af Foucault beskæftiger sig med denne udvikling af italesættelsen og synet omkring seksualitet. Her beskrives det, hvordan den gældende diskurs skabes af nutidens formuleringer af seksualitet, derfor kan seksualitet anses som en social konstruktion, der betinges af dens historiske kontekst. Seksualiteten har siden 1600-tallet været udsat for undertrykkelse, men stadig gennemgået historiske begivenheder, der har påvirket en stadig større frigørelse. Det kan i denne periode ses, hvordan seksualiteten har udviklet sig fra at være udelukkende reproduktivt acceptabelt og til i dag at være en del af skabelsen af menneskers identitet,

herunder også et mere frit syn. Foucault argumenterer for, at ændringen omhandler italesættelsen af seksualitet og ikke seksualiteten selv (Foucault, 1994, s. 25-35). Denne udvikling gør sig også gældende for seksuelle perversions, tidens italesættelse og forståelse heraf gennem historien. Foucault argumenterer i relation til dette, at disse perversions, er blevet skabt gennem sproget, hvilket skal forstås som, at disse perversions ikke er fænomener af kvantitativ karakter men, at de bliver skabt gennem italesættelse. Derfor fremhæver han også, at det kun er muligt at italesætte perversions, så længe de omtales som værende normafvigende (Foucault, 1994, s. 45-46).

Pædagogerne brugte samme begreber om deres målgruppe; unge med seksuelt krænkende problematikker. Men gennem interviewet blev det tydeligt, at begge pædagogerne hovedsageligt omtaler deres målgruppe som `de unge`, hvor efter deres anbringelsesårsag eller andre psykiske udfordringer, bliver knyttet til fortællingen. *“Når der er de her forholdsregler, vi skal tage. (...). Det er jo ikke fordi vi stempler dem. Vi ser dem faktisk ikke anderledes end andre unge, som ikke har krænket nogen.”* (Pædagog 2, 2022). Becker specificerer afvigelses former gennem en sekventiel model, hvor afvigelse opledes efter type af afvigende adfærd (Becker, 2020. s. 37-39). Becker specificerer afvigelses former gennem en sekventiel model, hvor afvigelse opdeles efter type af afvigende adfærd (Becker, 2020. s. 37-39). Ses denne model i forholdet til unge med seksuelle tanker om børn, hvor de bliver mødt af frontmedarbejderne i en ny arena, kan det skabe et miljø, hvor afvigeren kan holde sin afvigelse hemmelig for omgivelsernes ikke-afvigere og derved bliver vedkommende ikke opfattet som afviger. Der kan ske en ændring heri hvor mennesket med seksuelle tanker om børn, før er blevet opfattet som afvigende, på grund af, at den regelbrydende adfærd, er synlig og derved opfattes mennesket også som afviger. Mennesket med seksuelle tanker om børn kan være i et konformt stadie, hvor mennesket opfører sig som de fleste andre og efterlever de socialt opsatte regler, mens deres seksuelle tanker udelukkes fra relationen, så de ikke opfattes som afvigere.

Forskerens perspektiv på om seksuelle tanker om børn, skal anses som, at seksualitet er en uhensigtsmæssig sammenligning. Til dette beskriver han to grunde; den ene er, at der i de sidste mange år, er blevet foretaget store indsatser for mangfoldighed i forholdet i seksuel orientering. Dette er gjort med afsæt i, at der ikke er nogen der tager skade af relationen. *“Der er ikke nogen der tager skade af et homoseksuelt par finder sammen. Så kan det ikke afvises, at der måske kan være nogen, der tager anstød af det, men det kan vi ikke rigtigt tage alvorligt”* (Forskeren, 2022). Dette er ikke det samme, hvis et mennesker handler på sine

seksuelle tanker om børn, så får det store konsekvenser for det barn, handlingen ville gå ud over. Om enten der er tale om fysiske overgreb, som et menneske, med seksuelle tanker, selv begår eller om mennesket opsøger børnepornografi på internettet. Derfor er det, efter hans overbevisning, ikke hensigtsmæssigt, at seksuelle tanker om børn, anses som en seksualitet, da størstedelen af seksuel orientering ikke gør skade på andre mennesker. Foucault beretter om en ledelsesstil som `pastoral ledelse`, hvilket han betegner som den individualiserende magt. Denne magtform henvender sig mod individets indre, tanker, forestillinger og hemmeligheder og derfor er der en forventning om, at de skjulte dele af mennesket kommer frem i lyset. Her særligt de tanker, der anses som værende syndige eller amoralske. Denne sandheds frembringelse finder oftest sted med støtte fra en autoritet, hvis opgave er at filtrere i vedkommendes udsagn og bekendelser (Foucault, 1994, s. 18). I dette perspektiv fremstår frontmedarbejderne som den autoritære funktion, hvis opgave er at få de skjulte tanker frem i lyset og derigennem være bekendelsens filter. Her bliver den sociale praksis påvirket af spændet mellem at være fortrolige med mennesket, der vælger at bekende sine tanker, og underretningspligten. Hvor frontmedarbejderen, har en lovlig forpligtelse til at underrette myndighederne, hvis vedkommende kommer i besiddelse af viden, der tyder på, at et barn eller ung under 18 år har været udsat for overgreb (Danske Love, u.å). Frontmedarbejderens sociale praksis er påvirket af civilisationens ansættelse af mennesker til at tale med andre om deres seksuelle lyster, der som simpel handling kan ophæve virkningerne af magten om at tage imod og derigennem bliver dette, en del af samhørigheden og relationen med hinanden (Foucault, 1994, s. 20). Frontmedarbejdernes sociale praksis bliver ikke kun et arbejdsområde for dem selv, men også et område, hvor der tales højt og derigennem sker en ophævelsen af magtens undertrykkelse af seksualitet.

På baggrund af fundet fra dataindsamlingen om frontmedarbejdernes forskellige begrebsvalg for deres målgruppe, alt efter hvor frontmedarbejdernes sociale praksis foregår og, hvad der vurderes til at have den største og mest aktuelle betydning. Det kunne være fordelagtigt at finde en fælles forståelse for, hvilken betegnelse frontmedarbejderne bør anvende. Dette vil kvalificere den sociale praksis og det sociale arbejde, samt skabe en stringens for arbejdet. Hertil er det dog relevant at diskutere, om det er nødvendigt for den sociale praksis, at der kommer en fælles betegnelse. Det kan være frustrerende for frontmedarbejderne, at praksiskonteksterne finder sted i forskellige og separate domæner. Ved at anerkende den indflydelse, som konteksten har for den sociale praksis og dens behov for udvikling, bliver

der skabt en større grobund for samarbejde mellem de specifikke sociale praksisser (Healy, 2016. s. 31).

Foucaults forestilling om, at magtens forbindelse til kønnet, der er at finde analysering af magten og som anses som at have rodfastet i vestens historie, kan det i relation til frontmedarbejdernes sociale praksis, være relevant at belyse et af aspekterne. Forbuddets cyklus formålet er her, at magten skal iværksætte forbud, hvis mål er, at kønnet skal fornægte nydelsen grundet truslen om afskaffelse, der skal være til kønnets undertrykkelse. *“Fornægt dig selv, eller du bliver selv undertrykt.”* Gennem dette tvinger magten kønnet, via forbud, der bliver spændet mellem to former for uvirkelig tilstedeværelse. Den første er gennem censurens logik, hvor forbuddet bliver formet til en fastsætning af, at *det* ikke er tilladt en forhindring af, at *det* bliver udtalt og en nægtelse af *dets* eksistens. Den anden er installationens enhed, hvor magten over kønnet bliver udøvet på alle niveauer af samfundets konstruktion, hvor subjektet må underkaste sig (Foucault, 1994, s. 89-90). En pointe, er at frontmedarbejderne arbejder i et politisk spænd, hvor deres målgruppe fra omverden har fået besked på at undertrykke og hemmeligholde den del af deres personlighed, som ikke anses for at være korrekt eller acceptabelt. Dette gør, at frontmedarbejderne sociale praksis foregår i spændet mellem den politiske strømning, og mennesket, der oplever sig selv i risiko for undertrykkelse, grundet seksuelle tanker om børn. Forskeren fortæller, at det er en vigtigt at være opmærksom på risikofaktorer og forbedre de danske indsatser, så mennesker med seksuelle tanker om børn, får hjælp i tide;

“Jamen der er det risikofaktorer at man ikke har noget arbejde, at man ikke har nogen familie, ikke har nogen venner og ikke har et netværk, at man er udstødt. Så det vil faktisk være ret vigtigt at vi gør en bedre indsats end hvad vi gør i dag, til at sikre at de der oplever at have seksuelle tanker om børn, at de kan få rettidig hjælp.”
(2022)

Magten foreskriver kønnets lov, gennem reglens instans. Hvor kønnet anses som værende i et tosidet system; den ene side er det tilladelige og den anden det utilladelige. Magten styrer gennem lovgivningen. Dette kan ses i frontmedarbejdernes fortællinger om deres arbejde, hvor pædagogerne arbejder med unge med krænkende adfærd, og hvor nogle unge er anbragt efter domsudmåling og, at Sygeplejersken fortæller nogle steder om hendes tidligere erfaringer på en retspsykiatrisk afdeling, hvor mennesker også er på baggrund af en domsudmåling. Ud over det straffelige aspekt af frontmedarbejdernes arbejde, er de underlagt skærpet underretningspligt, hvilket også er magtens måde at styre kønnet på. Den ændrede

tilgang til, at mennesker, med seksuelle tanker om børn, som behandlingskrævende, er en understregning af, at feltet kan anses som en social konstruktion og derved også som et socialt problem. Da holdningen og italesættelsen ændres gennem tiden og historien, vil jeg argumentere for, at der er sket en ændring i diskursen omkring mennesker, med seksuelle tanker om børn.

Det dobbelte tabu

Afvigelse kan ses som en kollektiv handling, da mennesker handler og agerer efter hvad andre har gjort tidligere, hvad nogle gør nu og hvad andre måske vil gøre i fremtiden. Mennesker prøver altså at få sine egne handlinger til at passe med, hvad andre gør. Dette gælder både den bevidste handling, som f.eks. at deltage i en klasses tur, men også det der opfattes som kollektivt fællesskab, f.eks. det at gå i en klasse eller spise et måltid. Mennesker tager derfor almindeligvis det der sker omkring dem i betragtning (Becker, 2020. s 176-177).

Den sociale kontekst påvirker interaktionen mellem frontmedarbejder og mennesker, med seksuelle tanker om børn, når der ikke bliver talt om den seksuelle del af menneskets personlighed. Sygeplejersken fortæller, at der i den indledende sygeplejefaglige samtale med borgerne, bliver spurgt indtil seksualitet, men det er i så begrænset omfang, at hun mener det bør udvides og inddrage kønsidentitet, hvordan man er seksuelt aktiv, ens seksuelle orientering og udfordringer, som muligvis kan afhjælpes. Hun fortæller, at hun oplever, at mange ikke spørger mere ind til emnet. F.eks. hvordan man identificerer sig, om man er seksuel aktiv, ens seksuelle orientering, mv. Sygeplejersken er den eneste der giver udtryk for, at der her er mangel på viden og redskaber, for at yde den bedste service. Det kan anses, at der opstår et tovejstabu, hvor hverken patienten eller sygeplejersken åbner samtalen omkring seksualitet. Dette kan være af frygt for at overskride de grænser, som anses for korrekte eller for tilladelig opførsel. I det ligger også en frygt for at krænke blufærdigheden og for at overskride egen faglig kompetence (Bay-Hansen, 2014). Det der anses som den sande diskurs omkring sex, bliver stadig reguleret af den generelle bekendelse. Bekendelse varierer alt efter hvilken form, der er tale om og derfor er motivationen bag dette også forskellige. Bekendelsens diskurs må komme nedefra, som et påkrævet ord, der må bryde med tvangsforanstaltningen tilbageholdelse (Foucault, 1994, s. 70-71).

Tovejstabet er en begrænsning i interaktionen mellem sygeplejersken og mennesket, med seksuelle tanker om børn. Men selvom de andre frontmedarbejdere ikke har givet udtryk for

samme problematik, kan dette stadig godt gælde dem. Pædagog 1 udtaler, at hun gerne vil være bedre rustet til at tage samtalen omkring seksualitet, med unge, der har seksuelle tanker om børn, eller som har krænket et barn. *“Jeg synes det at være bedre klædt på til samtalen”*. Samtalen om seksualitet, kan i forvejen være svær at tage, og dertil kommer eventuelle andre tabuer, der gør den endnu sværere at tage samtalen. Det kan både være tabuiseret grundet sygdom eller symptomer. Nogle dele af et menneskes seksualitet er synlig og kan blive udtrykt gennem påklædning, kropssprog eller sprog. I samtalen mellem frontmedarbejder og menneske, sker et møde mellem to seksualiteter, hvor det centrale skal være menneskers ønsker og behov, der skal afdækkes (Bay-Hansen, 2014). Foucault taler om at samfundet i høj grad er blevet et erkendes samfund, med en forventning om at man bekender sig i den offentlige og private arena. *“Man bekender - eller man tvinges til at bekende”* (Foucault, 1994, s. 66-67). I samtalen omkring seksualitet bliver pålagt imperativ, eller med andre ord påtvungen, bliver det magtrelationen ulige, hvilket kan skabe en interaktion, hvor ting bliver sagt fordi de skal og ikke grundet lyst. *“Betyder det at jeg er et monster. Det er jo typisk en forestilling. Betyder det, at ingen kan lide mig, hvis det her kommer ud. Jeg vil miste mine venner, jeg vil miste mit arbejde og jeg vil miste min familie.”* Forskeren (2022) fortæller om nogle af de tanker, som han i sit arbejde støder på, er mennesker med seksuelle tanker om børns frygt, ved at dele denne del af deres livsfortælling, med deres familie, omgangskreds eller sundhedsprofessionelle. Et fund i dataindsamlingen er at de tre informanter, som arbejder med den daglige kontakt, fortæller alle, at de mangler redskaber til, at bedre og mere korrekt at kunne tage en faglig samtale med mennesker med seksuelle tanker om børn. Dette skal både være i forholdet til deres seksuelle lyster og tanker, men også være i relation til følelser, livssituation og sorg, som kan følge med at have problematiseret seksuel adfærd. *“man kan jo også godt være asexuel, men stadigvæk har brug for den intime relation om det at holde i hånden eller om deres sidde ved siden af hende sofaen og sådan det er noget.”* (2022). Sygeplejersken fortæller om nødvendigheden af et øget fokus, på alle de andre områder af seksualitet, end den nuværende tilgang, hvor der kun er fokus på om man er seksuelt aktiv eller ej. Et eksempel kunne være at udvikle en skabelon, som rummer de spørgsmål og områder, der er relevante at få afdækket. En anden mulighed kunne være et lommekort, som kunne udleveres til alle frontmedarbejdere, med relevans. Først ville det være relevant at afdække kønsidentitet, seksuel orientering og om mennesket har en aktiv seksualitet. Derefter kan den af dække flere aspekter, som kan anses som værende problematiseret eller bekymrende. Dette redskab, vil kunne kvalificere det sociale arbejde, men er en fiktiv ide, der vil være nødvendig at afprøve i praksis, med inddragelse af både

frontmedarbejder og brugere, for at kvalificere redskabet mest muligt. *“altså indgå tillid og så får vi nogle gode snakke omkring det. Da vi taler omkring de her emner, så siger ikke jeg skriver ikke noget ned og der er ikke nogen der behøver vide noget.”* Pædagog 2 (2022) fortæller, at når unge, med seksuelle tanker om børn, vil tale med hende om deres seksuelle problemer, så er hendes tilgang ikke at skrive det ned, som de unge fortæller, og at der bliver fortalt, bliver i deres fortrolighed. Denne tilgang kan være fremmede for relationen og det fremtidige sociale arbejde med individet, der vælger at bekende sig. Men denne fortrolighed er begrænset af, at frontmedarbejderne er underlagt serviceloven § 153, som indbefatter en skærpet underretningspligt for alle offentligt ansatte, som får kendskab til eller har mistanke om, at et barn under 18 år, er i fare eller har været udsat for overgreb (Danske Love, u.å). På baggrund af dette trumfer den skærpede underretningspligt, tavshedspligten. Underretningspligten kan findes i mange lande, som er sammenlignelige med Danmark. Den eksistere for at beskytte børn, og har den betydning for indsatserne og behandlingen, at der ikke er fuld fortrolighed mellem frontmedarbejder og mennesker med seksuelle tanker om børn (Sundhedsstyrelsen, 2019. s. 14-15).

Sygeplejersken beskriver vigtigheden af at forholde sig til, hvornår et menneskes handlinger bør anmeldes til myndigheder eller politiet. Det at anmelde et andet menneske kan anses som værende en begrænsning for relations arbejdet mellem frontmedarbejderne og mennesker, med seksuelle tanker børn, men det er en nødvendighed, for at beskytte børn for seksuel udnyttelse.

“Jeg taler lidt om vigtigheden af at beskytte andre mennesker i forhold til de tanker de har, og det er jo derfor, at vi ligesom taler med dem om hvordan det går. Hvad kan man gøre ved det og altså opdager jeg, at der er nogle, der ligesom handler på det, til børneporno eller et eller andet. Så vælger jeg at politianmelde, fordi det må jeg jo gerne.” (2022).

En diskussion der kan gøres her, er om underretningspligten er en begrænsning for det sociale arbejde med mennesker med seksuelle tanker om børn, da bekendelsesniveauet vil være påvirket af der ikke er fuld fortrolighed mellem frontmedarbejder og målgruppen. Bekendelse er blevet en del af diskursens ritual, hvor et magtforhold bliver udspillet mellem det talende subjekt og en samtalepartner, som enten forlanger, pålægger eller værdsætter bekendelsen (Foucault, 1994, s. 69). I forlængelse heraf vil en anden diskussion være konsekvenserne af at frontmedarbejderne ikke er lovgivningsmæssigt underlagt. Dels for frontmedarbejderen, som vil få en arbejdsopgave ekstra, ved at skulle lave en vurdering af hvornår noget vurderes til at

være ”slem nok” til at blive indberettet og dermed vil der komme forskellige tolkninger af opgaven, alt efter hvilken frontmedarbejder der vil lave vurderingen. Dels fordi det fra et børnebeskytter-perspektiv, ikke vil være forsvarligt, at ændre lovgivningen, så frontmedarbejderne ikke længere er forpligtet til at underrette. Forskeren beskriver, at underretningspligten er nødvendig for at beskytte de børn, der kan risikere at blive udsat for seksuelle overgreb, og dem der har været udsat for seksuelle overgreb fra voksne. Men beskriver samtidig, at det er nødvendigt at klarlægge og skabe et øget fokus på hvordan seksuelle overgreb på børn, kan forebygges, ved at være opsøgende over for mennesker, med seksuelle tanker om børn, og tilbyde dem relevant og langvarig behandling.

Tredje analysedel - Analytisk diskussion om kontekstualisering af den danske praksis

Med udgangspunkt de to forløbene analysedele, finder jeg det relevant at kontekstualisere dette ind i en international kontekst. Dette vil blive gjort med inddragelse af nogle af de omkringliggende lande. Både Norge, Sverige og Tyskland har lavet markante ændringer i deres sociale praksis, med mennesker med seksuelle tanker om børn. Denne analysedel vil tage udgangspunkt i Forskerens interview og vil blive sat i kontekst, med beskrivelser om hvordan de respektive lande, har valgt at indrette deres indsatser. Dette vil ske med udgangspunkt i landenes officielle hjemmesider samt en forskningsartikel fra Tyskland. Først vil jeg beskrive hvordan Norge gør det, derefter Sverige og til sidst Tyskland. Ud over disse lande der hovedsageligt vil blive inddraget, vil der også blive inddraget relevante tiltag, fra andre lande end disse tre. Afslutningsvis jeg udarbejde en diskussion over om hvad Danmark kan gøre, for at kvalificere den sociale praksis på feltet.

I Norge har Helsedirektoratet oprettet en service for personer over 18, som har en seksuel interesse i børn. “detfinneshjelp.no” har til formål at mindske den barrier til sundhedsvæsenet, som står i vejen for, at dem der gerne vil have hjælp, for deres seksuelle tanker om børn. På hjemmesiden står der *“Mange med seksuell interesse for barn opplever det som vanskelig å leve et godt liv. Det er mulig å lære å kontrollere slike følelser.”* (dinutvei.no, 2020).

Behandling i gennem “detfinneshjelp.no” kræver hverken henvisning fra egen læge eller anden sundhedsprofessionel. Det kræver blot en ansøgning, gennem et link på hjemmesiden. Den behandling der tilbydes er samtale terapi med enten psykolog eller psykiater, der har erfaring på området og de har tavshedspligt, som kun kan brydes ved tilladelse, eller hvis der

er en akut livstruende situation. *“Behandlernes opgave er å ivareta deg, ikke å dømme deg”* (dinutvei.no, 2020). Nogle af de samme ændringer ses i Sverige, som har oprettet PrevenTell, hvilket er en national hjælpelinje for mennesker med uønsket seksualitet, som oplever manglede kontrol over ens seksualitet, oplever bekymrende tanker eller handlinger, eller som er bange for at gøre skade på en selv eller andre. Hjælpelinjen er anonym, og giver mulighed for at tale med autoriseret sundhedspersonale, som f.eks. sygeplejersker, psykologer og læger. Den der sidder bag telefonen har stor erfaring med området, og med at tale om samt besvare spørgsmål omkring seksualitet. *“För oss är ingen fundering för konstig och ingen fråga för dum.”* (PrevenTell, u.å). Derudover kan hotlinen hjælpe personer videre til behandling hos ANOVA, hvis det ønskes, hvor der ikke er krav om henvisning. ANOVA er en tværfaglig og integreret enhed, der bl.a. arbejder med medicinsk behandling i forbindelse med seksuelle problemstillinger, som andrologi, seksuel medicin og transmedicin (ANOVA, 2022).

I Tyskland begyndte de i 2005 det der omtales som `Dunkelfeld-projekt`. Hvilket var et behandlingsprogram, der skulle forbedre adfærdskontrol og reducere de associerede risikofaktorer, hos de pædofile/hebefile der var motiverede. Forebyggelsesprojektet foregik mellem 2005 og 2011. Her valgte 319 uopdagede pædofile/hebefile at være interesserede i at deltage i et anonymt og fortroligt 1-årigt behandlingsprojekt, hvor den kognitive adfærdsterapi ville blive anvendt. Ud af de interesserede blev 53 udvalgt til den behandlende gruppe og 22 til ubehandlet kontrolgruppe. Projektet konkluderede, at terapi for pædofile/hebefile kan ændre seksuelt krænkende risikofaktorer og adfærd. Derudover konkluderes det, at den uidentificerede ulovlige seksuel udnyttelse af børn, må være mere udbredt i befolkningen, end den indtil videre rapporterede recidiv. Derfor må der forskes mere i forebyggende arbejde omkring seksuel adfærd (Researchgate, 2014). Efter projektet Tyskland gennemført nationale ændringer på området, som i de efterfølgende fem år, ville tilføjer fem millioner euro til at støtte terapi, forskning og træning. Hvilket har ført til, at der er 12 behandlings lokationer i Tyskland, hvor borgere har mulighed for at modtage både anonym rådgivning og behandling. Siden 2005 hvor projektet startede har 9.515 haft kontakt til den telefoniske rådgivning og ud af disse er 925, blevet risikovurderet og videresendt til behandling (Sundhedsstyrelsen, 2019. s 29).

Fælles for Norge og Sverige er, at de har ændret reglerne for adgangen til behandling, ved at fjerne henvisningen fra læge, som adgangskrav. Hvilket Forskeren mener også er en nødvendighed at indføre i Danmark, da dette er en barriere for, at mennesker opsøger

behandling. Dette støttes op af Sundhedsstyrelsens rapport fra 2019, som vurderer, at det ville kunne styrke indsatsen på området, hvis henvisning fra praktiserende læge, ikke var en nødvendighed for at modtage tilbud omkring behandling og at søge om hjælp (Sundhedsstyrelsen, 2019. s 11). Det svenske PrevenTell og “Bryd Cirklen” minder om hinanden og har begge underretningspligt. Forskellen er dog, at i Sverige har mennesker med seksuelle tanker om børn, mulighed for at få en direkte og anonym henvisningen, gennem hotlinen samt så har det svenske behandlingscenter (ANOVA) skærmet journalføring, hvilket også dækker over det resterende sundhedsvæsen (Sundhedsstyrelsen, 2019. s. 11). Forskeren beskriver vigtigheden af, at der i Danmark bliver indført lignende muligheder for at få adgang til forebyggende behandling, hvor mennesket kan få redskaber til at leve sit liv, med bedre forudsætninger for ikke at begå overgreb. Hvilket ifølge ham, vil være med til at beskytte flere børn, for seksuelle overgreb. The Dunkenfild-Projects målgruppe er mennesker med seksuelle tanker om børn, der selv henvender sig, for at få behandling. I Tyskland har projektet medført lignende tilbud, som i Danmark og Sverige, men ud over en hotline, så er der også et behandlingstilbud, hvor der er fuld anonymitet, både i henvisningen og i behandlingen. Et punkt hvor Tyskland adskiller fra Danmark og Sverige er, at der ikke er nogen underretningspligt (Researchgate, 2014). Selvom der er flere ligheder mellem de to nordiske lande og Danmark, er Danmark stadig bagud, når det kommer til henvisning, som adgang til behandling. Derudover er der også store afstande mellem behandlingsmulighederne, ikke kun i forholdet til lokation men også i det organisatoriske. Sygeplejersken fortæller om hendes erfaring med at have den primære kontakt med mennesker, med seksuelle tanke om børn, og igennem denne kontakt, blive enige om, at det er nødvendigt med en mere specificeret behandling, som ikke kan gives af sygeplejersken. Dertil fortæller hun, at proceduren efterfølgende, er at aftale et møde med en afdelingslæge, der kan henvise til behandling for, at det derefter er nødvendigt for mennesket med seksuelle tanker om børn at skulle tage til et nyt sted og møde en ny frontmedarbejder, og fortælle deres livshistorie og seksuelle problematikker til. *“Det kan selv for en ressourcestærk person, være en uoverskuelig opgave.”* (Sygeplejersken, 2022). En måde at komme denne problematik til livs, kunne være at finde inspiration i Sverige, og give hotlinen “Bryd Cirklen” mulighed for at henvise direkte til behandling, eller ved at give en rammedelegation til sygeplejerskerne, som oftere møder mennesker med seksuelle tanker om børn i deres arbejde, mulighed for at henvise til behandling, uden om praktiserende læge. En anden måde kunne være at indføre anonym behandling, som Forskeren er fortaler for, hvilket han ikke er alene om, da dette støttes af Sundhedsstyrelsen (2019).

”Det er ikke vores ansvar at sikre at de søger hjælp, men vi har et ansvar for at sikre at det er meget tilgængeligt at få den hjælp og det er simpelthen for svært i dag. Det er lavpraktisk for svært fordi at bare for at få behandling i dag, er der i en dansk kontekst. Der kender vi erfaringer fra Sverige, at det gør en forskel om man kan få en anonym henvisning til udredning i forholdet til seksuelle tanker om børn, fordi det er meget personligt og ikke noget man har lyst til at gå til egen læge med.” (Forskeren, 2022)

Forskeren beskriver i citatet ovenover, et behov for nemmere adgang til behandling i Danmark. Fordi, at det i dagens Danmark er for svært, for mennesker med seksuelle tanker om børn, at få adgang til behandling, når de selv tager skridtet og opsøger den. Henvisningen til udredning for seksuelle tanker om børn, skal gå gennem egen læge og det er en meget personlig ting at dele. På baggrund af dette er et vigtigt fund i specialet, adgangen til behandling, som i Danmark er besværliggjort af, at henvisningen skal komme igennem lægen og, at den ikke kan foretages anonymt. Hvilket Sverige, Norge og Tyskland har indført, med stor succes. En anden vigtig pointe er, at med internettets udbredelse, så er det oftest her mennesker søger efter oplysninger omkring deres følelser, tanker og undringer, særligt når der er tale om de unge, der oplever at have seksuelle tanker om børn. Derfor mener Forskeren også, at det skal være en mulighed at blive præsenteret for letlæselig og letforståelig information om hvilke hjælpe- og behandlingsmuligheder, der er relevant for den danske kontekst. Forskeren fortæller, at de er opmærksom på, at der er forskellige sites hvor, dialogen omkring det at have seksuelle tanker om børn er differentiering, fra en dydig samtale til en negligerende og seksuel udstilling af børn. Sidstnævnte bør vanskeliggøres at få adgang til, ifølge Forskeren.

“Et eks er, at jeg har de her seksuelle tanker om børn og hvad skal jeg gøre – hvor svaret er, at du skal sørge for at begå overgrebet tidligt, fordi der findes barndoms amnesi, så barnet kan ikke huske hvis overgrebet finder sted meget tidligt, altså inden fireårsalderen. Og det er jo løgn.” (Forskeren, 2022)

Den danske hjemmeside ‘Bryd Cirklen’, som er en del af sexologisk klinik på Rigshospitalet, er for voksne der oplever at have seksuelle tanker om børn. Hjemmesiden angiver få oplysninger om, at der ikke findes en årsag til hvorfor man har seksuelle tanker om børn, derudover står der, at man kan få telefonisk rådgivning, hver torsdag mellem 10:00-12:00 og mellem 16:00-18:00. Hvis man går ind under rubrikken med behandlingsmuligheder står der,

at sexologisk klinik står klar til at hjælpe med første skridt. Herunder står intet om, at man kan tale med egen læge eller hvad man kan gøre uden for deres åbningstider. For børn og unge, som oplever at have seksuelle tanker om børn, får man oplysninger om, at de kan kontakte Janus-Centeret. Hvilket man kan alle dage, telefonisk, mellem 9:00-15:00 og ellers kan man sende en mail, hvorefter en frontmedarbejder vil tage kontakt, om et videre forløb (Bryd Cirklen, u.å. a). Den norske hjemmeside starter med et sites der forklarer, at man ikke er alene, om at have de tanker man har, at der findes hjælp og, at de anbefaler, at man søger hjælp hvis man oplever et af fire udsagn. Som forlyder, at om man har seksuelle tanker om børn, om man har svært ved at kontrollere interessen i børn, om man har haft en seksuel interesse i børn over en længere periode og om man selv er blevet seksuelt misbrugt som barn, og er tiltrukket af børn. Herefter kan man trykke på to links, der i tekst farve og størrelse, skiller sig ud fra resten af siden (Detfinneshjælp, u.å). *“Så det vil faktisk være ret vigtigt at vi gør en bedre indsats end hvad vi gør i dag, til at sikre, at de der oplever at have seksuelle tanker om børn, at de kan få rettidig hjælp”* (Forskeren, 2022).

Når man ser på den danske hjemmeside, hvor formålet er at styre mennesker, med seksuelle tanker om børn, i en retning mod behandling, selvkontrol og hjælp, ud fra et foucauldiansk perspektiv om, at magtudøvelsens hensigt er at påvirke de frie individer, i deres handlinger og selvpoffattelse. Her bliver magten produktiv, med et ønske om at tilvejebringe bestemte kapaciteter og handlemønstre, samt i nogle tilfælde at afrette eller tilrette individet (Mik-Meyer & Villadsen, 2007. s. 20). Ud fra dette bliver kvaliteten af den styring hjemmesiden forsøger at tilvejebring, stærkt forringet i forholdet til f.eks. Norges hjemmesides tilgang, hvor sitet er konstrueret med mere viden og med hensigten at hjælpe mennesker med seksuelle tanker om børn, til de rette kanaler. Det kan antages at der er plads til forbedringer på den danske front, med adgangen til at finde letlæselig og korrekt viden. At der er behov for udviklende og styrkende tiltag i Bryd Cirklen, fandt Forskningsnetværket om seksuelle overgreb mod børn og unge også frem til. Forlagene var en udvidelse af åbningstiden, tilføjelse af en chatfunktion, anonym behandling, mv. (Anon, 2021. s. 171). Dette er nogle af de tiltag og ændringer om Tyskland lavede i forbindelse med Dunkelfeld-projektet. I forbindelse med oprettelsen af flere tiltag, der kan styrke arbejdet med mennesker med seksuelle tanker om børn, i Danmark, er det også nødvendigt at undersøge, hvad der afholder mennesker for at opsøge rådgivning og behandling, samt hvordan flere kan motiveres til opsøge mulighederne (Anon, 2021. s. 172). Forskeren fortæller, at hans erfaring er at skyld

og skam for mennesket, der oplever at have seksuelle tanker om børn, er en af de største grunde, til at folk ikke søger hjælp.

Forskeren pointerer, at den manglede forskning også gør, at det endnu ikke vides præcis hvad der er den bedste behandling for mennesker, med seksuelle tanker om børn. Men understreger derimod, at seksuelle tanker om børn, for de fleste vil være et livsvilkår og derfor skal der ses på, at behandlingen er tilsvarende. *“Der er ikke et quick fix”* (2022). Derfor er det også nødvendigt at undersøge mulighederne for at skabe langvarig behandling. At lave denne ændring eller endda revolution, vil kræve at magten tales imod, og at forbindelsen mellem oplysningen og befrielsen oprettes som en nye diskurs, hvor i videbegærligheden får rum til at italesætte seksualitetens undertrykte begrebsramme (Foucault, 1994, s. 18-19). Lige nu afsluttes behandling i Danmark, når psykiater eller psykolog vurderer, at der ikke længere er behov. Hertil kan erfaringer fra England og Wales være inspiration, da de i 2002, etablerede de såkaldte Circles, der fungerer som samtalegrupper, der bliver drevet af tilsynsværger eller politiet. Her kan tidligere seksuelle krænkere, der har afsonet deres dom, blive henvist til (Sundhedsstyrelsen, 2019, s 30-31). Dette kunne man også oprette for mennesker, med seksuelle tanker om børn, som ikke er dømt for en kriminel handling, eller som henvender sig forebyggende. I det tyske Dunkenfeld-Projekt har man valgt at adskille behandlingen af selvhenvendende, uden kontakt til retssystemet og mennesker, med seksuelle tanker om børn, som har en dom. Argumentet for dette er, at motivationen er forskellig mellem grupperne. Ofte vil de mennesker der selv henvender sig have en højere motivation, end de personer der er har fået en dom og som en del af deres afsoning. Dertil kommer gruppen af mennesker, som er blevet opdaget af politiet, men endnu ikke dømt, hvor en anden motivation oftest findes. Denne gruppe opleves ofte i Danmark (Sundhedsstyrelsen, 2019, s 36).

De internationale erfaringer om arbejdet med mennesker, med seksuelle tanker om børn, er relevante i en dansk kontekst, da det kan være med til at kvalificere og nuancere området, så det derigennem tydeliggøres hvor der er videns huller, hvor der er behov for yderligere tiltag, og hvordan der skulle arbejdes mere forebyggende, samt behandle målgruppen bedst muligt. Dertil kommer også mulighederne for at forbedre frontmedarbejderes arbejde, gennem mere viden, flere redskaber og en større samhørighed, blandt dem der arbejder med mennesker, med seksuelle tanker om børn. Dette lige meget om frontmedarbejderne arbejder med straf, forebyggelse eller anbringelse. Det er særdeles essentielt at skabe ensartede og konsekvente

nationale tilgange, der skal forbedre og kvalificere den sociale praksis, hvori mennesker, med seksuelle tanker om børn, bliver mødt af systemet.

Diskussion

På baggrund af ovenstående, mener jeg derfor det er relevant at diskutere om mit speciale faktisk er med til at skabe en ny og relevant viden, i forholdet til frontmedarbejderes arbejde med mennesker med seksuelle tanker om børn, som kan kvalificere det sociale arbejde.

Derudover har jeg gennem specialet haft inddraget outsider teori og afviger perspektiv, som tydeligere, at frontmedarbejdernes målgruppe er stigmatiseret og en særligt udsat gruppe, hvilket kan fremhæve deres gruppe som afviger, grundet italesættelsen af, at det er en udsat målgruppe. Dette er også selvom jeg gennem specialet har haft et fokus og en interesse i at afstigmatisere mennesker med seksuelle tanker om børn. Derudover kan dette fokus også have været med til at skabe en forståelse af, at frontmedarbejdernes arbejde er meget præget af den stigmatisering, som målgruppen er udsat for. Hvilket formentligt ikke vil afspejle alle frontmedarbejdernes arbejde med mennesker med seksuelle tanker om børn.

Igennem analysen er det blevet belyst, at frontmedarbejderne arbejder med en målgruppe, der er på mange måder stemplet som afvigende, og hvilken betydning dette har for den sociale praksis. Derfor bliver frontmedarbejdernes håndtering af stemplingen relevant for den sociale praksis, hvori et fokus må være hvordan de arbejder for at mindske dette, så det italesættelsen ikke gør mere skade eller skaber en større barriere for kontakten til frontmedarbejderne. Med afsæt i Beckers teori om stempling, hvor den sociale stempling som afviger, er en reaktion som kan presse et menneske ud i yderligere afvigelse. Sker dette kan det afvigende menneske med seksuelle tanker om børn, begynde at internalisere omgivelsernes negative forventninger og handle derefter (Becker, 2020, s. 176-178). Hertil må det diskuteres om det er specialets hensigt at belyse om frontmedarbejdernes arbejde med mennesker, med seksuelle tanker om børn, indebærer en normalisering af seksuelle tanker om børn og derigennem mindske stemplingen af målgruppen. Der er i her et perspektiv, som jeg mener er relevant at fremhæve, normaliseringen skal omhandle og udelukkende være i forholdet til at fremme samtalen mellem frontmedarbejder/velfærdsstaten og mennesket, med seksuelle tanker om børn. Derved vil det blive mere acceptabelt at tale om, at de personlige reaktioner, tanker og følelser, som hører sammen med at have seksuelle tanker, der anses som afvigende. Derfor skal der findes en naturlig balance imellem at italesætte, at seksuelle overgreb på børn, er

ulovlige og, at straf er konsekvensen, og, at det skal være acceptabelt at tale om at have seksuelle tanker om børn og, at dette alene ikke er noget hverken ulovligt eller forkert. Forhåbningen med dette er, at det vil hjælpe flere med seksuelle tanker om børn, til at opsøge hjælp og behandling, hvis nødvendigt.

Da specialet er udarbejdet i en induktiv tilgang, som giver informanternes fortællinger en central rolle, vil man kunne sige, at Foucaults optik om ikke at blive farvet af nærværende diskurs omkring frontmedarbejdernes arbejde og mennesker, med seksuelle tanker om børn. På anden måde kan man sige, at jeg har bestræbt mig på ikke at lade mig påvirke af samtiden. Gennem dette har jeg forsøgt at udfordre samtidens konstruktion om mennesker, med seksuelle tanker om børn, og dens påvirkning af frontmedarbejdernes sociale praksis, men da jeg har undersøgt frontmedarbejderens sociale praksis, har jeg deri forsøgt ikke at komme ind på, om det er forkert at have seksuelle tanker om børn eller at begå overgreb på børn.

Kritik af metode

Specialet har nogle metodiske begrænsninger, da det havde været ønskværdigt med flere informanter og dermed flere gennemførte interviews. Desværre har det ikke været muligt i specialeperioden, både på baggrund af specialets begrænsede tid og på grund af vanskeligheden med at finde frontmedarbejdere, der arbejder med mennesker med seksuelle tanker om børn, som havde mulighed og lyst til at deltage i et interview. Derudover har udvælgelsen af informanter været problematiseret, da der i forvejen var et begrænset udvalg.

Selvom specialeperioden var en begrænsning for at rekruttere informanter, så har jeg været i kontakt med nogle steder, der gerne ville deltage, men ikke kunne grundet den begrænsede tidsperiode. Havde specialeprocessen være over en længere periode, ville det være muligt at anvende andre metoder, som kunne have givet flere interviews. Derudover ville der have været større mulighed for at foretage interviews med mennesker med seksuelle tanker om børn. Dette kunne have været gennem observationsstudier, hvor det derefter ville have været muligt at tale med både frontmedarbejderne og den målgruppe de arbejder med. Gennem dette kunne der blive skabt en viden om, hvad frontmedarbejderne selv beretter om er deres arbejdstilgange og hvad målgruppen vurderer har en effekt hos dem eller, hvor de ser mulighed for forbedring.

I forlængelse heraf kunne det være, at nogle af de steder, som ikke havde mulighed for at deltage, ville kunne have fundet tid til et interview. Nogle af dem der ikke havde mulighed, var sexologisk klinik på Rigshospitalet, JanusCentret, praktiserende læger og psykologer, samt Herstedvester Fængsel. Alle disse steder kunne have bidraget med deres viden på området, som sammen kunne have været med til at skabe en større forståelse for, hvordan Danmarks frontmedarbejdere arbejder med mennesker med seksuelle tanker om børn. Det ville således være muligt at have lavet flere interviews, også med en bredere vifte af frontmedarbejdere, hvis blot der havde været en større tidsramme til dette.

En afsluttende overvejelse eller kritik er at dataindsamlingen størrelse, fra de fire informanter, da det gennem analyseudarbejdelsen blev tydeligt, at der ikke var materiale til en større analysering, af empirien. Mine overvejelser var under hvad det ville give specialet at inddrage andet teori eller viden, men da jeg ønskede at være styret af indsamlingens fund, mener jeg ikke at dette var den rigtige løsning, da ændringen ville påvirke analysen til et mere teoretisk udgangspunkt.

Begrebsudvikling:

Når frontmedarbejderne arbejder i pressede situationer og intet længere overrasker, berører eller påvirker dem, så opstår der en forrådelse af frontmedarbejderen og den sociale praksis. Da der manglede efter min overbevisning, manglede et begreb, der dækker over den proces der sker i frontmedarbejderens personlighed, valgte jeg at kalde konsekvensen af forrådnelsesprocessen, for professionel og personlig forstening. Hertil mangler et begreb for den frontmedarbejder, der oplever fænomenet `forrådelse` eller en anden indre ændring i sit arbejde og professionelle virke. På baggrund af specialets dataindsamling og informanternes fortællinger, vil jeg argumentere for, at frontmedarbejderne oplever en forstening. Med dette mener jeg, at når intet længere overrasker eller fremprovokerer en indre reaktion, om end det er handlinger, udsagn eller fortællinger, så har frontmedarbejderen ramt en professionel og personlig forstening. Derudover kan der i den professionelle forstening ske det, at frontmedarbejderen ikke ser nye ændringer eller forandringer, og dermed risikerer at fastholde mennesker i en situation, som de enten er ved at bryde ud af eller ikke længere er i. Derfor er det altså en velfærdsproblematik, der kan ses som et vigtigt genstandsfelt for det sociale arbejde, på grund af den manglende viden og redskaber som frontmedarbejderne fortæller at de mangler i deres sociale praksis.

Konklusion

På baggrund af relevante fund og pointer i analysen, vil jeg skabe en sammenkædning og kontekstualisere feltet, for at kunne skabe viden og med udgangspunkt i dette lave en konklusion. Formålet med dette er at besvare den opstillede problemformulering; Hvordan kendetegnes den sociale praksis, hvori interaktionen mellem frontmedarbejder og mennesker med seksuelle tanker om børn foregår?

Gennem analysen har jeg undersøgt, hvordan den sociale praksis kendetegnes, gennem operationalisering af mennesker, med seksuelle tanker om børn, hvilke betydninger den sociale kontekst har for frontmedarbejdernes arbejde, og hvordan den danske kontekst kan anses, i relation til udvalgte omkringliggende lande. Dette i kombination med specialets indsamlede data og teoretiske perspektiver, som er skabt af Foucault og Becker. Denne sammenkædning af konstrueret viden og de teoretiske perspektiver, belyser flere sider af specialitets felt. Den viden der gennem specialet er skabt, de teoretiske valg og frontmedarbejdernes fortællinger, skaber en nuancering af frontmedarbejdernes målgruppe, der er stemplet som afviger og giver et tydeligt billede af den differentiering, der er mellem begreberne for seksuelle tanker om børn, pædofili og sædelighedskriminalitet. Det er relevant at pointere, at mine teoretiske valg og de empiriske data tydeliggøre, at frontmedarbejderens fortællinger er vigtige, idet jeg gennem analysen er gået til værks ud fra en socialkonstruktivistisk tilgang.

Igennem udarbejdelsen af nærværende speciale er det blevet tydeligt, at frontmedarbejderne mangler undervisning og redskaber, til bedre at kunne tage samtalen om seksuelle tanker om børn og, at dette vil være med at kvalificere den sociale praksis, hvori interaktionen foregår. Dette er både ud fra et børnebeskyttelses perspektiv, og ud fra at forbedre muligheder og livssituationen for mennesker, der har seksuelle tanker om børn, samt at være opmærksom på de konsekvenser, der følger med stemplingen som afviger, grundet seksualitet. Det kan konkluderes, at frontmedarbejdernes sociale praksis, bør foregå uden stempling eller fordomme samt, at frontmedarbejderne møder mennesker med seksuelle tanker om børn, med samme tilgang, som andre udsatte eller stemplede grupper mødes. Derudover er det essentielt at pointere, at de faglige logikker, kommer til udtryk forskelligt, men at frontmedarbejdernes sociale praksis foregår i relation til mennesker med seksuelle tanker om børn. Samt, at arbejdet foregår inden for flere af de lovgivningsmæssige samfunds rammer, som påvirker

den sociale praksis. Forskellighed i muligheder for at få kontakt og behandling, skaber en forventning til, at frontmedarbejderne, på tværs af organisationer og arbejdsplads, er ensartede i deres tilgang og kontakt til mennesker med seksuelle tanker om børn. Mennesker er mere end deres end deres handlinger, dom eller tanker og tilgangen når frontmedarbejderen skal lave relations arbejde, med mennesker med seksuelle tanker om børn. Derfor er det nødvendigt, at relationen dannes uden udskamning eller stempling, og at dette sættes i en sekundær position, i den sociale praksis.

Det kan konkluderes, at den nuværende politiske diskurs, påvirker den sociale praksis og frontmedarbejderne, da der er en tendens til, at mennesker, med seksuelle tanker om børn, bliver anvist til at hemmeligholde, deres seksuelle præferencer, grundet et samfundssyn der er konstrueret til ikke at mene, at dette er socialt acceptabelt. Dette gør, at frontmedarbejdernes sociale praksis foregår i spændet mellem den politiske strømning, og mennesket, der oplever sig selv i risiko for undertrykkelse, grundet seksuelle tanker om børn. For at kvalificere den sociale praksis og frontmedarbejdernes arbejde, kan det med fordel undersøges nærmere om det er muligt at skabe en fælles forståelse og begrebsdefinition, der rummer mennesker, med seksuelle tanker om børn, på tværs af instanser.

Der findes mange erfaringer i de omkringliggende lande, som kunne være inspirationskilder, til at forbedre den sociale praksis. Nogle af de forbedringsforslag som er fundet i analysen er nemmere adgang til behandling, gennem ændring af henvisningen og anonym behandling. Derudover er en vigtig pointe, at det i Danmark skal være nemmere at få letlæselig information, via internettet, hvor oplysninger omkring behandling og hjælpemuligheder, skal være oplyst. Det er derudover nødvendigt at forske mere i frontmedarbejdernes arbejde og menneskers, med seksuelle tanker om børn, behov for at udvikle de bedst mulige behandlingsmuligheder.

Det kan altså konkluderes, at frontmedarbejdernes sociale er kendetegnet ved stor diversitet i forholdet til hvor mennesker, med seksuelle tanker om børn, kommer i kontakt med frontmedarbejderen. Samt, at de oplever at have manglende kendskab, redskaber og undervisning i at tale om seksuelle tanker med mennesker, på baggrund af samfundet italesættelse og konstruktion, om at det er uacceptabelt at have disse tanker. Derudover ses et behov for mere viden, som er let tilgængeligt. Det må heraf konkluderes at den sociale praksis er præget af den manglede forskning og viden, som præger feltet, hvilket er i

forlængelse af den diskurs, som ses i samfundet om, at seksuelle tanker om børn ikke er noget vi taler om, fokuserer på eller anerkender. Derfor er det vigtigt, at det sociale arbejde med mennesker, med seksuelle tanker om børn, ikke alene udvikler og kvalificerer det arbejde frontmedarbejderne udfører, men også øger fokus på forskning, forebyggende og opsøgende arbejde, da dette ud fra et børnebeskyttelses perspektiv også vil skabe en velfærdsfremmende ændring.

Referenceliste

Anon (2021) *Seksuelle overgreb mod børn og unge : en antologi om forebyggelse og behandling 2021*. Hellerup: BoD.

ANOVA. (2022) *ANOVA - Andrologi, Sexualmedicin, Transmedicin*. Lokaliseret 17 maj 2022 via: <http://anova.se/index.html>

Researchgate. (2014). *The German Dunkelfeld Project: A Pilot Study to Prevent Child Sexual Abuse and the Use of Child Abusive Images*. Lokaliseret 20 maj 2022, via: https://www.researchgate.net/publication/269185136_The_German_Dunkelfeld_Project_A_Pilot_Study_to_Prevent_Child_Sexual_Abuse_and_the_Use_of_Child_Abusive_Images

Bay-Hansen, J. (2014). *Samtalen om seksualitet*. Dansk sygeplejeråd. Lokaliseret 22 maj 2022 via: <https://dsr.dk/sygeplejersken/arkiv/sy-nr-2014-9/samtalen-om-seksualitet>

Becker Saul Howard. (2020). *"Outsidere. Studier I afvigelsessociologi"* Hans Reitzels Forlag.

Bengtson, S., Sørensen, T., & Kristensen, E. (2019). *Diagnostik og behandling af pædofili - Videnskab - ugeskriftet*. Lokaliseret 4 december 2021 via: <https://www.januscentret.dk/wp-content/uploads/2020/08/Diagnostik-og-behandling-af-paedofile.pdf>

Birkemose, D. (2015) *Mødet med de forrædede professionelle*. Lokaliseret 20 maj 2022 via: <https://dorthebirkemose.dk/wp-content/uploads/2013/07/Mødet-med-de-forrædede-professionelle.-Autismebladet-endelig-udgave.pdf>

Bransholm Pedersen, & Juul, S. (2021). *Samfundsvidenskabernes videnskabsteori: en indføring*. (1. udgave. 6.opl.). Hans Reitzel. Kapitel [Lh36]

Bryd Cirklen. a (Ukendt årstal) *Information om hjælp ved seksuelle tanker og fantasier om børn*. Lokaliseret 26 maj 2022 via: <https://www.psykiatri-regionh.dk/bryd-cirklen/Sider/default.aspx>

Bryd Cirklen. b - Spørgsmål og svar, (ukendt årstal). *Region Hovedstanden psykiatri - Information om hjælp ved seksuelle tanker og fantasier om børn*. Lokaliseret 18 april 2022 via: <https://www.psykiatri-regionh.dk/bryd-cirklen/om-brydcirklen-dk/Sider/Spoergsmaal-og-svar.aspx>

Center for Mentalisering, (ukendt årstal). *Hvad er mentalisering og hvorfor er det vigtigt?*. Lokaliseret 12 maj 2022 via: <https://www.centerformentalisering.dk/hvad-er-mentalisering/>

Danneris, S. & Monrad, M. (2018) "*Litteraturgennemgang*" i Monrad, Mm og Olesen, S. P. *Forskningsmetode i socialt arbejde* (1. udgave, 1. oplag). København: Hans Reitzels Forlag.

Danske Love. (u.å). *ServiceLOVEN § 153*. Lokaliseret 21 maj 2022 via <https://danskelove.dk/serviceLOVEN/153>

Den Danske Ordbog (ukendt årstal) *Incest*. lokaliseret 18 maj 2022. via: <https://ordnet.dk/ddo/ordbog?query=incest>

Detfinneshjelp (ukendt årstal) *Jeg har seksuelle tanker om barn og vil ikke ha det sånn. Er behandling noe for meg?* lokaliseret 1 maj 2022 via: <https://detfinneshjelp.no/fagartikler/jeg-har-seksuelle-tanker-om-barn-og-vil-ikke-ha-det-sann.er-behandling-noe-for-meg>

De Vaus, D. (2001) *Research Design in Social Research*. SAGE Publications Inc.: London.

Dinutvei.no. (2020) *Det finnes hjelp – et tilbud til deg med seksuell interesse for barn*. lokaliseret 17 maj 2022 via: <https://dinutvei.no/seksuelle-overgrep/det-finnes-hjelp-seksuell-interesse-barn/>

Folketinget. (2021) *B 264 Forslag til folketingsbeslutning om en styrket indsats for at begrænse pædofili*. Lokaliseret 18 maj 2022 via: <https://www.ft.dk/samling/20201/beslutningsforslag/B264/BEH1-120/forhandling.htm>

Foucault, M. (1994) *Viljen til viden*. København: Det lille Forlag.

Frandsen, H. (1902). *Almindelig borgerlig Strafferet af 10 Februar 1866*. (3. udg.). København: Th. Linds Efterfølgers Forlag. Lokaliseret 8 marts. PDF[Lh37]

Goode, S. (2010) *Understanding and addressing adult sexual attraction to children*. Routledge: New York. Lokaliseret 17 maj 2022, via: <https://www.taylorfrancis.com/books/mono/10.4324/9780203873748/understanding-addressing-adult-sexual-attraction-children-sarah-goode>

Grav, E. (2022) *Lokalsamfund lever i frygt - mand dømt for pædofili opsøger stadig unge drenge*. TV2øst. Lokaliseret 17 maj 2022, via: <https://www.tv2east.dk/tv-2/lokalsamfund-lever-i-frygt-mand-doemt-for-paedofili-opsoeger-stadig-unge-drenge>

- Healy, K. (2016) *Socialt arbejde i teori og kontekst : en grundbog*. 2. udgave. Kbh: Akademisk Forlag.
- Henricson. (2014). *Videnskabelig teori og metode : fra idé til eksamination*. (1. udgave.). Munksgaard. [Lh38]
- Hesse-Biber. (2017). *The practice of qualitative research : engaging students in the research process*. (Third edition / Sharlene Nagy Hesse-Biber.). SAGE.
- Hjortkjær, C. & Hjortkjær, C. (2022) *Utilstrækkelig : hvorfor den nye moral gør de unge psykisk syge*. 1. udgave. Århus: Klim.
- Hoeck, I., & Jøker, A. (2019[Lh39]). *Seksuelle overgreb mod børn og unge i Danmark*. LOKK — Landsorganisation af Kvindekrisecentre. Lokaliseret 20 januar 2022 via https://www.lokk.dk/media/qsnllmtx/rapport_seksuelle-overgreb-pa-born-og-unge_lokk-2019.pdf
- ICD-11 for Mortality and Morbidity Statistics, (2022). *6D32 Pedophilic disorder*. Lokaliseret d. 20 april 2022 på: <https://icd.who.int/browse11/l-m/en?fbclid=IwAR0PA0DqFpN-WEYA4cMzFMUoXhMgF6kTezx2U6aQInoUcfXIMjkrziEO5ps#/http://id.who.int/icd/entity/517058174>[Lh40]
- Järvinen, M. & Mik-Meyer, N. (2017) “Kvalitative analysetraditioner i samfundsvidenskabelig forskning” i Mik-Meyer, N. & Järvinen, M. (red.) *Kvalitativ analyse. Syv traditioner* (1. udgave. 2. oplag.). København: Hans Reitzels Forlag.
- Kvale, S., & Brinkmann, S. (2015). Interview - Det kvalitative forskningsinterview som håndværk. I S. Kvale, & S. Brinkmann, *Interview - Det kvalitative forskningsinterview som håndværk*. Hans Reitzels Forlag.
- Mik-Meyer, & Villadsen, K. (2007). *Magtens former: sociologiske perspektiver på statens møde med borgeren*. Hans Reitzel.[Lh41]
- Olesen, S. P. & Monrad, M. (2018) *Forskningsmetode i socialt arbejde*. Kbh: Hans Reitzels Forlag.
- PrevenTell. (u.å) *Vad kan vi hjälpa till med?*. Lokaliseret 17 maj 2022 via: <http://preventell.se/vad-kan-vi-hjalpa-till-med/>

Retsinformation. (2020). *Bekendtgørelse af straffeloven*. Justitsministeriet. Lokaliseret 4 maj 2022 via <https://www.retsinformation.dk/eli/ta/2020/1650>

Retsinformation. (1997). [Lh42] *Forslag til Lov om ændring af lov om forældremyndighed og samvær (Afskaffelse af revselsesretten)*. Folketinget. Lokaliseret 27 februar 2022 via <https://www.retsinformation.dk/eli/ft/199612K00213>

Retsinformation. (2012). [Lh43] *Lov om ændring af lov om indhentelse af børneattest i forbindelse med ansættelse af personale m.v. og folkeoplysningsloven (udvidelse af børneattestordningen)*. Folketinget. Lokaliseret 9 marts 2022 via <https://www.retsinformation.dk/eli/ft/201112L00099>

Schmalfeldt, L, H. (2021) *3. Semester eksamen i Socialt arbejde på psykiatri- og handicapområdet*.

Sundhedsstyrelsen (2019). *Undersøgelse af muligheder for at styrke indsatsen til mennesker med pædofile tanker*. Sundhedsstyrelsen. Lokaliseret 27 marts 2022 via: <https://www.sst.dk/da/udgivelser/2019/undersogelse-af-muligheder-for-at-styrke-indsatsen-til-mennesker-med-paedofile-tanker>

Systeme. (2022) *1.5 Erkendelsesinteresser og umyndiggørelse*. Lokaliseret 26 maj 2022 via: <https://paedagogik.systeme.dk/?id=309>

Søgaard, J. (2021) *Pædofil far voldtog sin lille datter: Her er dommen*. Ekstra Bladet. Lokaliseret 18 maj 2022 via: <https://ekstrabladet.dk/krimi/paedofil-far-voldtog-sin-lille-datter-her-er-dommen/8640358?ilc=c>

Thisted, J. (2018). *Forsknings metode i praksis – projektorienteret videnskabsteori og forskningsmetodik* (2. udgave, 1 oplag). Munksgaard. København. Kapitel 8[Lh44]

Uggerhøj, L 2002, *Menneskelighed i mødet mellem socialarbejder og klient: ideal eller realitet?* i Järvinen, Margaretha (red.) : Larsen, Jørgen Elm (red.) : Mortensen, Nils (red.) (red.), *Det magtfulde møde mellem system og klient*. Aarhus Universitetsforlag, Århus.

Vaaben, L & Richter, L. (8 juli 2017). “*Findes den professionelle kærlighed?*” Information. Lokaliseret 15 maj 2022 via: <https://www.information.dk/moti/2017/07/findes-professionelle-kaerlighed>

Villadsen, K. (2017). “Michel Foucaults diskursanalyse” i Mik-Meyer, N, & Järvinen, M. (red.) *Kvalitativ analyse : syv traditioner*. (1. udgave. 2. oplag.). København: Hans Reitzel Forlag.

Villesen, K. (23 august 2014). "*Pædofili er problemet, ingen vil forske i*" Information. Lokaliseret d. 24 februar 2022 via: <https://www.information.dk/moti/2014/08/paedofili-problemet-ingen-forske>[Lh45]

WHO (2020) World health organisation. "*Sexual Health*". Lokaliseret d. 16 maj 2022 via: https://www.who.int/health-topics/sexual-health#tab=tab_2

Bilagsoversigt

Interviewguide

Informationsbrev

Samarbejdskontrakt